

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย
เรื่อง ประกาศใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง ให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ประกอบกับหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว ๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานรัฐถือปฏิบัติ

เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒.๖ หน่วยงานของรัฐต้องจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างน้อยปีละครั้ง และต้องมีการสื่อสารแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงประกาศใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อเป็นกรอบหรือแนวทางพื้นฐานในการดำเนินงานอันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลต่อผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายเตชินท์ ดิยะไพศาล)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย
อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน
องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

คำนำ

แผนการบริหารความเสี่ยงเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย จัดทำตามพระราชบัญญัติวินัยการเงิน การคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ “ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด” และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ แผนบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือบริหารองค์กรที่มีความสำคัญและนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการบริหารจัดการสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนและส่งผลการดำเนินงานขององค์กร และเป็นแนวทางในการดำเนินงานจัดการความเสี่ยงเพื่อให้ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อการดำเนินงานขององค์กรลดลง จนอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ นอกจากนี้ยังถือเป็นโอกาสในการสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร ด้วยการพัฒนากระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย เล็งเห็นถึงประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยงดังกล่าว จึงจัดให้มีการจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงเพื่อเป็นกรอบขั้นตอนของการดำเนินงานที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตามหลักวิชาการกรอบการบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO (COSO ERM Integrated Framework) ที่เหมาะสม รวมทั้งกำหนดแนวทางบริหารความเสี่ยงให้สอดคล้องกับกรอบหลักเกณฑ์ด้านการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน ของกรมบัญชีกลางกระทรวงการคลัง อันจะช่วย เสริมสร้างศักยภาพในการจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ให้แก่ประชาชนในพื้นที่และบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ให้เป็นประโยชน์สูงสุด

คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติการทุกกอง/ฝ่ายมีความเข้าใจถึงกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง สามารถดำเนินการบริหารความเสี่ยงตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ได้กำหนดไว้ในแผน ซึ่งเป็นการลดมูลเหตุและโอกาสที่จะเกิดความเสียหายอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ต่อไป

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย
มกราคม ๒๕๖๓

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
บทที่ ๑ บทนำ	๑ - ๓
-หลักการและเหตุผล	
-วัตถุประสงค์ของแผนบริหารจัดการความเสี่ยง	
-เป้าหมาย	
-ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง	
บทที่ ๒ แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง	๔ - ๑๔
-นโยบายการบริหารความเสี่ยง	
-การบริหารความเสี่ยง	
-การควบคุมภายใน	
-แนวทางการดำเนินการบริหารความเสี่ยง	
องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย	
-โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง	
-ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการบริหารความเสี่ยง	
-กรอบการบริหารความเสี่ยง	
บทที่ ๓ ข้อมูลทั่วไป/ยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนา	๑๕ - ๒๔
-ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย	
-ยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์	
-จุดยืนทางยุทธศาสตร์	
-ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์	
-การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	
บทที่ ๔ กระบวนการบริหารความเสี่ยง	๒๕ - ๓๔
-แผนภาพกระบวนการบริหารความเสี่ยง	
บทที่ ๕ บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง	๓๕ - ๓๖
-บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง	
บทที่ ๖ แผนบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย	๓๗ - ๕๔
-แผนบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย	
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	
-ขั้นตอนการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง	
-การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง	
-การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง	

บทที่ ๑
บทนำ

บทที่ ๑

บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติวินัยการเงิน การคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ประกอบกับหนังสือ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว๖๘๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์ กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยง สำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย จึงแต่งตั้งคณะทำงานผู้รับผิดชอบ การบริหารจัดการความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของ การดำเนินงาน การบรรลุเป้าหมาย ด้านการดำเนินงานการเงิน ตลอดจนการใช้ทรัพยากร การดูแลรักษาทรัพย์สิน การป้องกันลดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล การสิ้นเปลือง การทุจริตของหน่วยงาน การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย การบริหารความเสี่ยงจึงเป็น เครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยป้องกันรักษา และส่งเสริมให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร นอกจากนี้การบริหารความเสี่ยงเป็นองค์ประกอบสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance) โดยมุ่งเน้นให้ทุกกระบวนการดำเนินงานด้วย ความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย จึงให้ความสำคัญต่อการบริหารความเสี่ยง โดยมีการกำหนดนโยบาย แนวทาง และกระบวนการบริหารความเสี่ยงให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวินัยการเงิน การคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ตลอดจนกรอบโครงสร้างการบริหารความเสี่ยงขององค์กรเชิงบูรณาการ (Enterprise Risk Management-Integrated Framework) ของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO) ตามหลักเกณฑ์ (COSOERM)

๒. วัตถุประสงค์ของแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

- ๑) เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงานเข้าใจหลักการ และกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๒) เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบขั้นตอน และกระบวนการในการวางแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๓) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการความเสี่ยงในทุกระดับขององค์การบริหารส่วนตำบล เทอดไทย ได้แก่ สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง และกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- ๔) เพื่อองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย สามารถดำเนินการได้ตาม พันธกิจ และวิสัยทัศน์ที่กำหนดใน แผนพัฒนาท้องถิ่น โดยเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
- ๕) เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

๓. เป้าหมาย

- ๑) ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงาน มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติงานประจำปีให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
- ๒) ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงานสามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยงและ จัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

- ๓) สามารถนำแผนบริหารความเสี่ยงไปใช้ในการบริหารงานที่รับผิดชอบ
- ๔) เพื่อพัฒนาความสามารถของบุคลากรและกระบวนการดำเนินงานภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง
- ๕) ความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงถูกกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมทั่วทั้งองค์กร
- ๖) การบริหารความเสี่ยงได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมขององค์กร

๔. ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง

- ๑) เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่างๆ เนื่องจากการบริหารความเสี่ยง เป็นการดำเนินการซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร
- ๒) ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่างๆ ที่สำคัญ ซึ่งจะทำให้พนักงานภายในองค์กรเข้าใจเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อองค์กร ได้อย่างครบถ้วน
- ๓) เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงานเนื่องจากการบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลารวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงาน และการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุม และวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร
- ๔) ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจในการปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารมีความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กรและระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน
- ๕) ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรม และการเลือกใช้มาตรการในการบริหารความเสี่ยง

๕. ความหมายและคำจำกัดความการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยง (Uncertainty) หมายถึง ความไม่แน่นอน ที่อาจส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์/ เป้าหมาย โดยผลกระทบดังกล่าวทำให้การดำเนินงานเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมาย หรือความคาดหวัง โดยอาจวัดระดับความรุนแรงของความเสี่ยงได้จากผลกระทบ (Consequences) ของเหตุการณ์และโอกาสที่จะเกิด (Likelihood)

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง สาเหตุของความเสี่ยงที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามขั้นตอนการดำเนินงานหลักที่กำหนดไว้ ทั้งที่เป็นปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการระบุความเสี่ยงและการวิเคราะห์ เพื่อจัดลำดับความเสี่ยงที่จะมีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าประสงค์ขององค์กรโดยการประเมินจาก

๑) โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ ความเสี่ยง

๒) ผลกระทบ (Impact) หมายถึง ขนาดของความรุนแรง ความเสียหายที่จะเกิดขึ้น หากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

ระดับของความเสี่ยง หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยง แบ่งออกเป็น ๕ ระดับ คือ ความเสี่ยงสูงมาก ความเสี่ยงสูง ความเสี่ยงปานกลาง ความเสี่ยงต่ำ และความเสี่ยงน้อยมาก

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง การกำหนดนโยบายโครงสร้าง และกระบวนการ เพื่อให้คณะกรรมการผู้บริหาร และบุคลากรนำไปปฏิบัติในการกำหนดกลยุทธ์และปฏิบัติงาน ทั้งทั้งองค์กรโดยกระบวนการบริหารความเสี่ยงจะสัมฤทธิ์ผลได้องค์กรจะต้องสามารถป้องกันเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ประเมินผลกระทบต่อองค์กร และกำหนดวิธีการจัดการที่เหมาะสมให้ความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในระดับหนึ่งว่าผลการดำเนินงานตามภารกิจต่างๆ จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ กำหนดไว้

COSO (The Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission) หมายถึง กรอบแนวคิดในการบริหารความเสี่ยงแบบทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management : ERM) มีแนวทางในการแจกแจงปัญหาและความเสี่ยงออกเป็นองค์ประกอบย่อยๆ รวมถึงมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรู้รับผิดชอบด้านการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน

การบริหารความเสี่ยงโดยองค์กรรวม (Enterprise Risk Management : ERM) หมายถึง การบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร รวมถึงกระบวนการในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ โดยต้องพยายามที่จะลดสาเหตุของความเสี่ยงในแต่ละโอกาสที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย โดยการทำให้อัตราความเสี่ยงและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้น ทั้งในปัจจุบันและอนาคตให้อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้ อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นสำคัญ

การจัดการความเสี่ยง หมายถึง แนวทางในการลดโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์หรือความเสี่ยง หรือลดผลกระทบความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Tolerance)

การติดตามประเมินผล หมายถึง ระบบบริหารความเสี่ยงที่สมบูรณ์ หน่วยงานจะต้องมีการติดตามผลระหว่างดำเนินการตามแผนและทำการสอบทานว่าแผนจัดการความเสี่ยงใดมีประสิทธิภาพดีให้คงดำเนินการต่อไป เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการบริหารความเสี่ยงที่กำหนดไว้มีความเพียงพอเหมาะสม มีการปฏิบัติตามจริง ข้อบกพร่องที่พบได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมและทันเวลา นอกจากนี้ควรกำหนดให้มี การประเมินความเสี่ยงซ้ำอีกอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อดูว่าความเสี่ยงโดยอยู่ในระดับที่ยอมรับได้แล้วหรือมี ความเสี่ยงใหม่เพิ่มขึ้นมาอีกหรือไม่

ความเสี่ยงจากปัจจัยภายใน หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ความเสี่ยงที่องค์กรต้องต้องพยายามลดให้น้อยลงหรือหมดไป ได้แก่ ความเสี่ยงในด้านนโยบายความเสี่ยงใน ด้านการดำเนินงาน ความเสี่ยงด้านทรัพยากรบุคคล ความเสี่ยงในด้านการเงิน และความเสี่ยงในด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ เป็นต้น

ความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือความรู้รับผิดชอบขององค์กร ซึ่งต้องพยายามหามาตรการที่จะลดผลกระทบในทางลบให้ ได้มากที่สุด ได้แก่ ความเสี่ยงด้านภาวะเศรษฐกิจ ความเสี่ยงด้านการเมือง การปกครอง ความเสี่ยงด้าน การแข่งขัน ความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ความเสี่ยงด้านสังคมและพฤติกรรมผู้บริโภค ความเสี่ยงด้านกฎหมาย และ ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและภัยธรรมชาติ เป็นต้น

บทที่ ๒

แนวทางการบริหารจัดการ
ความเสี่ยง

บทที่ ๒

แนวทางการบริหารความเสี่ยง

๑. นโยบายการบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ได้กำหนดนโยบายในการบริหารจัดการความเสี่ยงให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนในองค์กรได้ถือปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงเป็นไปในแนวทางเดียวกันทั่วทั้งองค์กร และเกิดเป็นวัฒนธรรมในการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรอันจะส่งผลให้การบริหารความเสี่ยงถูกปลูกฝังอยู่ในองค์กรอย่างยั่งยืน โดยนโยบายการบริหารความเสี่ยงจะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้ดำเนินการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบตามแนวทาง COSO : ERM (The Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission : Enterprise Risk Management) ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดในการบริหารความเสี่ยงแบบทั้งองค์กร

๒. ให้กระบวนการบริหารความเสี่ยง มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓. ให้มีการติดตามปัจจัยที่เป็นเหตุแห่งความเสี่ยง ทบทวน รวมทั้งจัดทำรายงานผลการบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ

๔.ให้นำเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการที่นำมาใช้ในการบริหารความเสี่ยง

๕.ให้มีการเผยแพร่ความรู้สร้างความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกแก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคน ให้ตระหนักถึงความรู้รับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่อง เป็นวัฒนธรรมขององค์กร ความสัมพันธ์ของการบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายใน และการตรวจสอบภายใน วัตถุประสงค์หลักของการบริหารจัดการองค์กรที่ดีคือ การติดตาม กำกับ ควบคุม และดูแล ให้มีการจัดกระบวนการเพื่อใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพตรงเป้าหมายคุ้มค่าและประหยัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดย ๓ หลักการที่มีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

๑. การบริหารความเสี่ยง

๒. การควบคุมภายใน

๓. การตรวจสอบภายใน

๒. การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง การกำหนดนโยบาย โครงสร้าง และกระบวนการเพื่อให้คณะกรรมการผู้บริหารและบุคลากรขององค์กร นำไปปฏิบัติในการกำหนดกลยุทธ์ ปฏิบัติงานบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร โดยกระบวนการบริหารความเสี่ยงจะสัมฤทธิ์ผลได้ องค์กรจะต้องสามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ประเมินผลกระทบต่องค์กร และกำหนดวิธีจัดการที่เหมาะสมให้ความเสี่ยง อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในระดับหนึ่งว่าผลการดำเนินงานตามภารกิจต่างๆ จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงนั้นเป็นไปเพื่อให้ผลการดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ รวมถึงเพื่อให้เกิดการรับรู้ตระหนักและเข้าใจถึงความเสี่ยงด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับองค์กรกำหนดวิธีจัดการที่เหมาะสมในการลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ รวมทั้งการสร้างกรอบแนวทางในการดำเนินงานให้แก่บุคลากรในองค์กรเพื่อให้สามารถบริหารจัดการกรอบแนวทางในการดำเนินงานให้แก่บุคลากรในองค์กรเพื่อให้สามารถบริหารจัดการความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management: ERM) หมายถึง การบริหารความเสี่ยง โดยประสานโครงสร้างองค์กร กระบวนการ/กิจกรรมตามภารกิจ และวัฒนธรรมองค์กรเข้าด้วยกัน โดยมีลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

๑. การผสมผสานและเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร โดยการบริหารความเสี่ยงควรสอดคล้องกับภารกิจและพันธกิจ แผนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ วัตถุประสงค์การตัดสินใจและสามารถนำไปใช้กับองค์ประกอบอื่นๆ ในการบริหารองค์กร

๒. การพิจารณาความเสี่ยงทั้งหมด โดยครอบคลุมความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรทั้งระดับโครงการ ระดับหน่วยงานย่อย และระดับองค์กร ในปัจจัยเสี่ยงด้านต่างๆ ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับกลยุทธ์การดำเนินงานการเงิน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ซึ่งความเสี่ยงเหล่านี้อาจทำให้เกิดความเสียหาย ความไม่แน่นอน และโอกาสรวมถึงการมีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๓. การมีความคิดแบบมองไปข้างหน้า โดยบ่งชี้ความเสี่ยงอะไรที่อาจจะเกิดขึ้นบ้าง และหากเกิดขึ้นจริงจะมีผลกระทบอย่างไรต่อวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรได้มีการเตรียมการบริหารความเสี่ยง

๔. การได้รับการสนับสนุนและมีส่วนร่วมโดยทุกคนในองค์กรตั้งแต่ระดับคณะกรรมการ ผู้บริหารระดับสูง และบุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยง พื้นฐานของการบริหารความเสี่ยงที่ดีขององค์กรควรมีองค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยงครบถ้วน โดยจะเป็นกระบวนการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และควรถูกปลูกฝังรวมกับกิจกรรมปกติขององค์กรเพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินการตามกลยุทธ์ที่กำหนด และบรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรต้องการได้

๓. การควบคุมภายใน (Internal Control)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๖๒ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐต้องรักษาวินัยการเงินการคลังเพื่อให้ฐานะการเงินการคลังมีเสถียรภาพมั่นคงและยั่งยืน โดยกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกรอบการดำเนินการคลัง งบประมาณ วินัยรายได้ รายจ่าย ทั้งเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ การรับทรัพย์สิน เงินคงคลังและหนี้สาธารณะ ดังนั้น จึงได้กำหนดพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ หมวด ๔ การบัญชี การรายงาน และการตรวจสอบ มาตรา ๗๙ ให้หน่วยงานของรัฐ จัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งการควบคุมภายในถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินงานตามภารกิจมีประสิทธิภาพ ประหยัดและช่วยป้องกัน หรือลดความเสี่ยงจากการผิดพลาด ความเสียหาย ความสิ้นเปลือง ความสูญเปล่าของการใช้ทรัพย์สิน หรือการกระทำอันเป็นการทุจริต กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้กำหนด “มาตรฐานการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ” (Internal Control Standard for Government Agency) ตามมาตรฐานสากลของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Tread way Commission : COSO ๒๐๑๓ ซึ่งได้มีการปรับให้เหมาะสมกับบริบทของระบบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการกำหนดประเมินและปรับปรุงระบบการควบคุมภายในของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานและการบริหารงานของหน่วยงานของรัฐบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ “การควบคุมภายใน” หมายความว่า กระบวนการปฏิบัติงานที่ผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ฝ่ายบริหารและบุคลากรของหน่วยงานของรัฐจัดให้มีขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐจะบรรลุวัตถุประสงค์ด้านการดำเนินงานด้านการรายงานและด้านการปฏิบัติ ตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ หน่วยงานของรัฐต้องให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์ของการควบคุมภายในแต่ละด้าน ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ด้านการดำเนินงาน (Operations Objectives) เป็นวัตถุประสงค์เกี่ยวกับความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน รวมถึงการบรรลุเป้าหมายด้านการดำเนินงาน ด้านการเงิน ตลอดจนการใช้ทรัพยากร การดูแลรักษาทรัพย์สิน การป้องกันหรือลดความผิดพลาดของหน่วยงานของรัฐ ตลอดจนความเสียหาย การรั่วไหล การสิ้นเปลือง หรือการทุจริตในหน่วยงานของรัฐ

๒. วัตถุประสงค์ด้านการรายงาน (Reporting Objectives) เป็นวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการรายงานทางการเงินและไม่ใช่ทางการเงินที่ใช้ภายในและภายนอกหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการรายงานที่เชื่อถือได้ทันเวลา โปร่งใส หรือข้อกำหนดอื่นของทางราชการ

๓. วัตถุประสงค์ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ (Compliance Objectives) เป็นวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน รวมทั้งข้อกำหนดอื่นของทางราชการ

๔. แนวทางการดำเนินการบริหารความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

ได้แต่งตั้งแต่งตั้งคณะทำงานผู้รับผิดชอบการบริหารจัดการความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย และดำเนินการโดยมีขั้นตอนการดำเนินการ หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ประเมินและจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Tread Way Commission) มาตรฐานที่จะนำมาใช้ในการกำหนดแนวทางการบริหารความเสี่ยงเป็นกรอบแนวคิดในการบริหารความเสี่ยงแบบทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management : ERM) มีแนวทางในการแจกแจง ปัญหา และความเสี่ยงออกเป็นองค์ประกอบย่อยๆ รวมถึงมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบ ด้านการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน

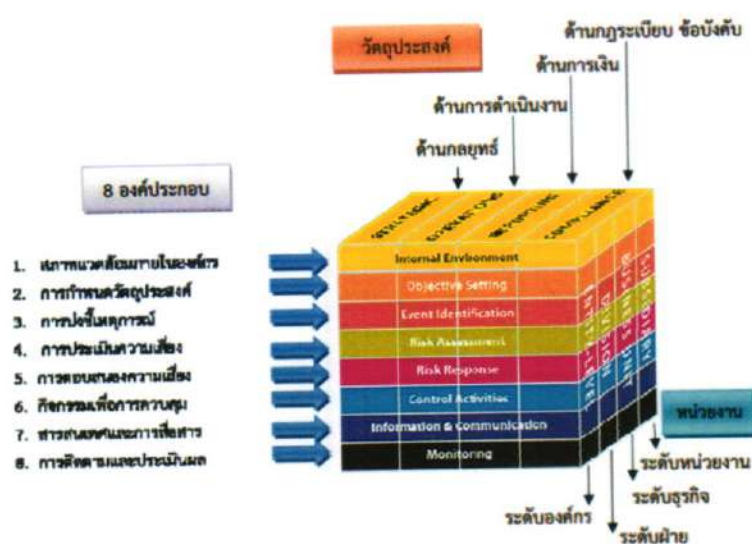
แนวคิดเรื่องการบริหารความเสี่ยง

ในการดำเนินชีวิตประจำวัน มนุษย์ทุกคนต้องเผชิญกับความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบต่างๆ เช่น การเดินทางมาทำงานย่อมพบกับความไม่แน่นอนที่ทำให้มาทำงานไม่ได้หรือไม่ทันเวลา โดยอาจมีสาเหตุจากการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน ฝนตก น้ำท่วม การประท้วงปิดถนน ฯลฯ จึงต้องหาวิธีที่จะบริหารจัดการเพื่อมาทำงานให้ได้หรือให้ทันเวลา โดยปรับเปลี่ยนจากการใช้รถส่วนตัวหรือรถโดยสารประจำทาง ไปใช้บริการรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง หรือเปลี่ยนเส้นทางการเดินทาง ตัวอย่างดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ทุกคนได้นำการบริหารความเสี่ยงไปใช้ในชีวิตประจำวันแล้ว แต่อาจจะไม่ทราบว่าวิธีการเหล่านั้นเป็นการบริหารความเสี่ยง

แนวคิดเรื่องการบริหารความเสี่ยงได้นำมาใช้ในการบริหารงานขององค์กร เพื่อใช้เป็นเครื่องมือการบริหารงานที่จะช่วยให้ผู้บริหารเกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และคุ้มค่า โดยลดโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนที่จะส่งผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายในด้านต่างๆต่อองค์กร เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency economy) ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในส่วนของการเตรียมตัวให้พร้อมที่จะเผชิญผลกระทบ และการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งใกล้และไกล รวมทั้งสอดคล้องกับ พุทธศาสนสุภาษิตที่ว่า “อุปมาโท อมตัมปิ” ความไม่ประมาทเป็นทางไม่ตาย

กรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นแนวทางในการส่งเสริมการบริหารความเสี่ยงและเป็นหลักปฏิบัติที่เป็นสากล คือกรอบการบริหารความเสี่ยงสำหรับองค์กรของคณะกรรมการ COSO (The Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission) ที่มอบหมายให้ไพรัชวอเตอร์ เฮาส์คูเปอร์ เป็นผู้เขียน กรอบการบริหารความเสี่ยงสำหรับองค์กร (Enterprise Risk Management Framework) ดังกล่าวมีองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยง

ภาพที่ 2-2 แผนภาพแสดงการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO

การบริหารความเสี่ยงประกอบด้วยองค์ประกอบ ๘ ประการ ดังนี้

๑. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)
๒. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting)
๓. การบ่งชี้เหตุการณ์ (Event Identification)
๔. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
๕. การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)
๖. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)
๗. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication)
๘. การติดตามผล (Monitoring)

๑. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)

สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเป็นพื้นที่สำคัญสำหรับกรอบการบริหารความเสี่ยง สภาพแวดล้อมนี้มีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์และเป้าหมายขององค์กร การกำหนดกิจกรรม การบ่งชี้ประเมิน และจัดการความเสี่ยง สภาพแวดล้อมภายในองค์กรประกอบด้วยหลายปัจจัย เช่น จริยธรรม วิธีการทำงานของผู้บริหารและบุคลากร รวมถึงปรัชญาและวัฒนธรรมในการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) เป็นส่วนที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร และมีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์ เพื่อนำไปดำเนินการให้องค์กรบรรลุเป้าหมายทั้งด้านผลตอบแทนและการเติบโตกลยุทธ์

แต่ละแบบนั้นมีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ดังนั้นการบริหารความเสี่ยง จึงช่วยผู้บริหารในการกำหนดกลยุทธ์ที่มีความเสี่ยงที่องค์กรสามารถยอมรับได้

๒. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting)

การกำหนดวัตถุประสงค์ทางธุรกิจที่ชัดเจน คือ ขั้นตอนแรกสำหรับกระบวนการบริหารความเสี่ยง องค์กรควรมั่นใจว่าวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นมีความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์และความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ โดยทั่วไปวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ควรได้รับการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและสามารถพิจารณาได้ในด้านต่างๆ ดังนี้

- ด้านกลยุทธ์เกี่ยวกับเป้าหมายและพันธกิจในภาพรวมขององค์กร
- ด้านการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับประสิทธิภาพ ผลการปฏิบัติงานและความสามารถในการทำกำไร
- ด้านการรายงาน เกี่ยวข้องกับการรายงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร
- ด้านการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ

๓. การบ่งชี้เหตุการณ์ (Event Identification)

การทำธุรกิจมักมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้นมากมาย องค์กรไม่สามารถมั่นใจได้ว่าเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งจะเกิดขึ้นหรือไม่ หรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไรในกระบวนการบ่งชี้เหตุการณ์ ผู้บริหารควรต้องพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

- ปัจจัยความเสี่ยงทุกด้านที่อาจเกิดขึ้น เช่น ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ การเงิน บุคลากร การปฏิบัติงาน กฎหมาย ภาษีอากร ระบบงาน สิ่งแวดล้อม
- แหล่งความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกองค์กร
- ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น

ในบางกรณีควรมีการจัดกลุ่มเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นโดยแบ่งตามประเภทของเหตุการณ์และรวบรวมเหตุการณ์ทั้งหมดในองค์กรที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานและภายในหน่วยงาน เพื่อช่วยให้ผู้บริหารสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ และมีข้อมูลเพียงพอเพื่อเป็นหลักฐานสำหรับการประเมินความเสี่ยง

๔. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

ขั้นตอนนี้เน้นการประเมินโอกาสและผลกระทบของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นต่อวัตถุประสงค์ขณะที่การเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งอาจส่งผลกระทบในระดับต่ำ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง อาจมีผลกระทบในระดับสูงต่อวัตถุประสงค์ โดยทั่วไปการประเมินความเสี่ยงประกอบด้วย ๒ มิติ ดังนี้

- โอกาสที่อาจเกิดขึ้น (Likelihood) เหตุการณ์มีโอกาสดังเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด
- ผลกระทบ (Impact) หากมีเหตุการณ์เกิดขึ้น องค์กรจะได้รับผลกระทบมากน้อยเพียงใด

การประเมินความเสี่ยงสามารถทำได้ทั้งการประเมินเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยพิจารณาทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากภายนอกและภายในองค์กร นอกจากนี้ การประเมินความเสี่ยงควรดำเนินการทั้งก่อนการจัดการความเสี่ยง (Inherent Risk) และหลังจากที่มีการจัดการความเสี่ยงแล้ว (Residual Risk)

๕. การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)

เมื่อความเสี่ยงได้รับการลงชี้และประเมินความสำคัญแล้ว ผู้บริหารต้องประเมินวิธีจัดการความเสี่ยงที่สามารถนำไปปฏิบัติได้และผลของการจัดการเหล่านั้น การพิจารณาทางเลือกในการดำเนินการจะต้องคำนึงถึง

ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และต้นทุนที่เกิดขึ้นเปรียบเทียบกับผลประโยชน์จะได้รับเพื่อให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารอาจจะต้องเลือกวิธีที่จัดการความเสี่ยงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายวิธีรวมกัน เพื่อลดระดับโอกาสที่อาจเกิดขึ้นและผลกระทบของเหตุการณ์นั้นให้อยู่ในช่วงที่องค์กรสามารถยอมรับได้ (Risk Tolerance) หลักการตอบสนองความเสี่ยงมี ๔ ประการ คือ

- หลีกเลี่ยง (Avoid) การดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง
- การร่วมจัดการ (Share) การร่วมหรือแบ่งความรับผิดชอบกับผู้อื่นในการจัดการความเสี่ยง
- การลด (Reduce) การดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อลดโอกาสที่อาจเกิดขึ้นหรือผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

- การยอมรับ (Accept) ความเสี่ยงที่เหลือในปัจจุบันอยู่ภายในระดับที่ต้องการและยอมรับได้แล้ว โดยไม่ต้องมีการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อลดโอกาสหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอีก

ผู้บริหารควรพิจารณาการจัดการความเสี่ยงตามประเภทของการตอบสนองข้างต้น และควรดำเนินการประเมินความเสี่ยงที่เหลืออยู่อีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ได้มีการจัดการความเสี่ยงแล้ว ในเวลาที่เหมาะสม

๖. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

กิจกรรมการควบคุม คือ นโยบายและกระบวนการปฏิบัติงาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการจัดการความเสี่ยงเนื่องจากแต่ละองค์กรมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเทคนิคการนำไปปฏิบัติเป็นของตนเององค์กร ดังนั้น กิจกรรมการควบคุมจึงมีความแตกต่างกัน การควบคุมเป็นการสะท้อนถึงสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ลักษณะธุรกิจ โครงสร้างและวัฒนธรรมขององค์กร

๗. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication)

สารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์กรในการบ่งชี้ ประเมินและจัดการความเสี่ยง ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับองค์กรทั้งจากแหล่งภายนอกและภายในควรจะต้องได้รับการบันทึกและสื่อสารอย่างเหมาะสมทั้งในด้านรูปแบบและเวลา เพื่อช่วยให้อุบัติการณ์ที่เกี่ยวข้องสามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูล กับบุคคลภายนอกองค์กร เช่น เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นๆ ผู้จัดการสินค้า ผู้ให้บริการ ผู้กำกับดูแลและประชาชน

๘. การติดตามผล (Monitoring)

ประเด็นสำคัญของการติดตามผล ได้แก่

- การติดตามผลเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการจัดการความเสี่ยงมีคุณภาพและมีความเหมาะสม และการบริหารความเสี่ยงได้นำไปประยุกต์ใช้ในทุกระดับขององค์กร
- ความเสี่ยงทั้งหมดที่มีผลกระทบสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้รับการรายงานต่อผู้บริหารที่รับผิดชอบ

การติดตามการบริหารความเสี่ยงสามารถทำได้ ๒ ลักษณะคือ การติดตามอย่างต่อเนื่องและการติดตามเป็นรายครั้ง การติดตามอย่างต่อเนื่องเป็นการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างทันทั่วทั้งที่ และถือเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน ส่วนการติดตามรายครั้งเป็นการดำเนินการภายหลังจากเกิดเหตุการณ์ ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นจะได้รับการแก้ไข อย่างรวดเร็ว หากองค์กรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นองค์กรควรมีการจัดทำรายงานความเสี่ยง เพื่อให้การติดตามการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๕. โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง

โครงสร้างการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

๑. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ทำหน้าที่ในการกำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการบริหารความเสี่ยง

๒. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และกำกับดูแลให้มีการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง

๓. คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

๒) นำเสนอแผนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

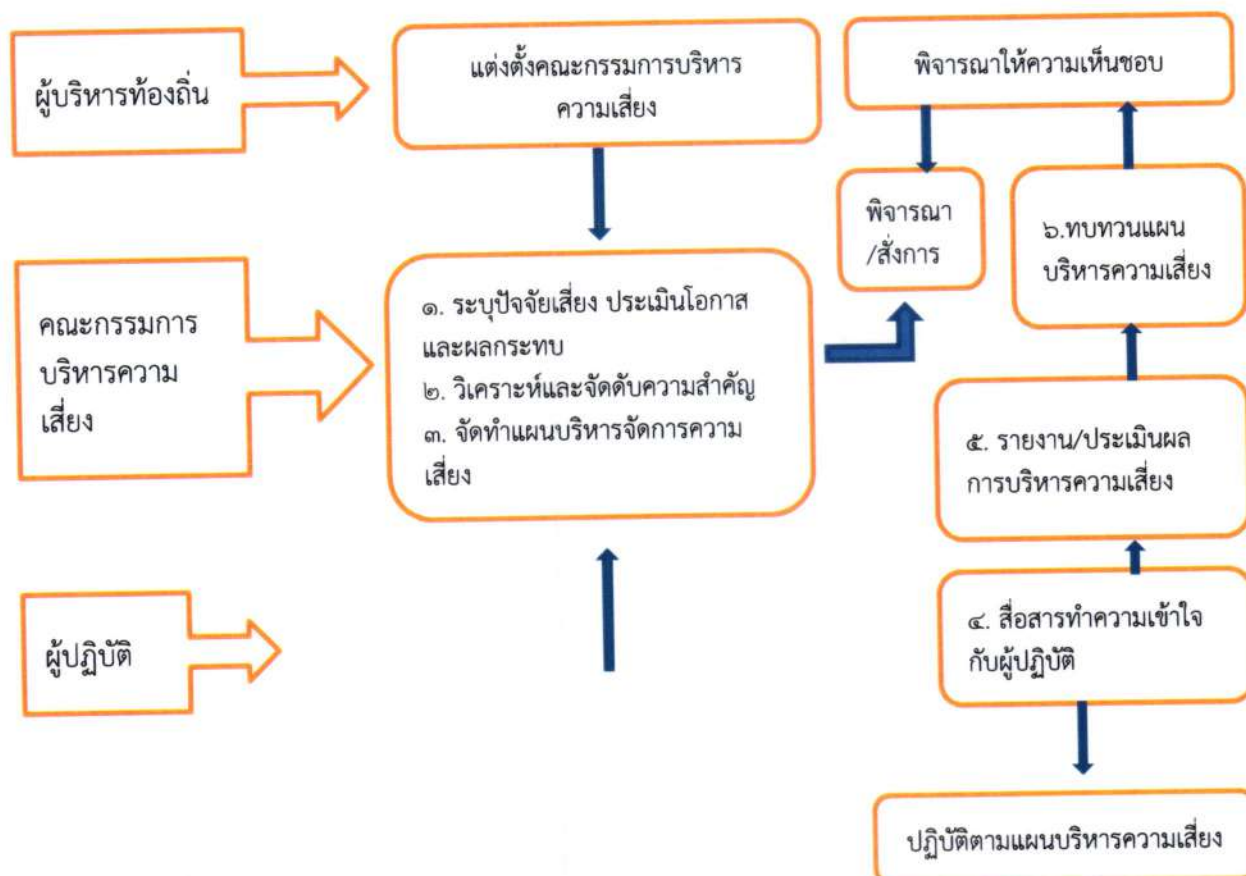
๓) ประสานและกำกับการดำเนินงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

๔) ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

๔ หัวหน้าสำนักปลัด/ผู้อำนวยการกอง ทำหน้าที่ศึกษา ทำความเข้าใจกับการบริหารความเสี่ยง ให้ความรู้กับบุคลากรในหน่วยงานและจัดให้มีการบริหารความเสี่ยงในหน่วยงานรวมทั้งติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

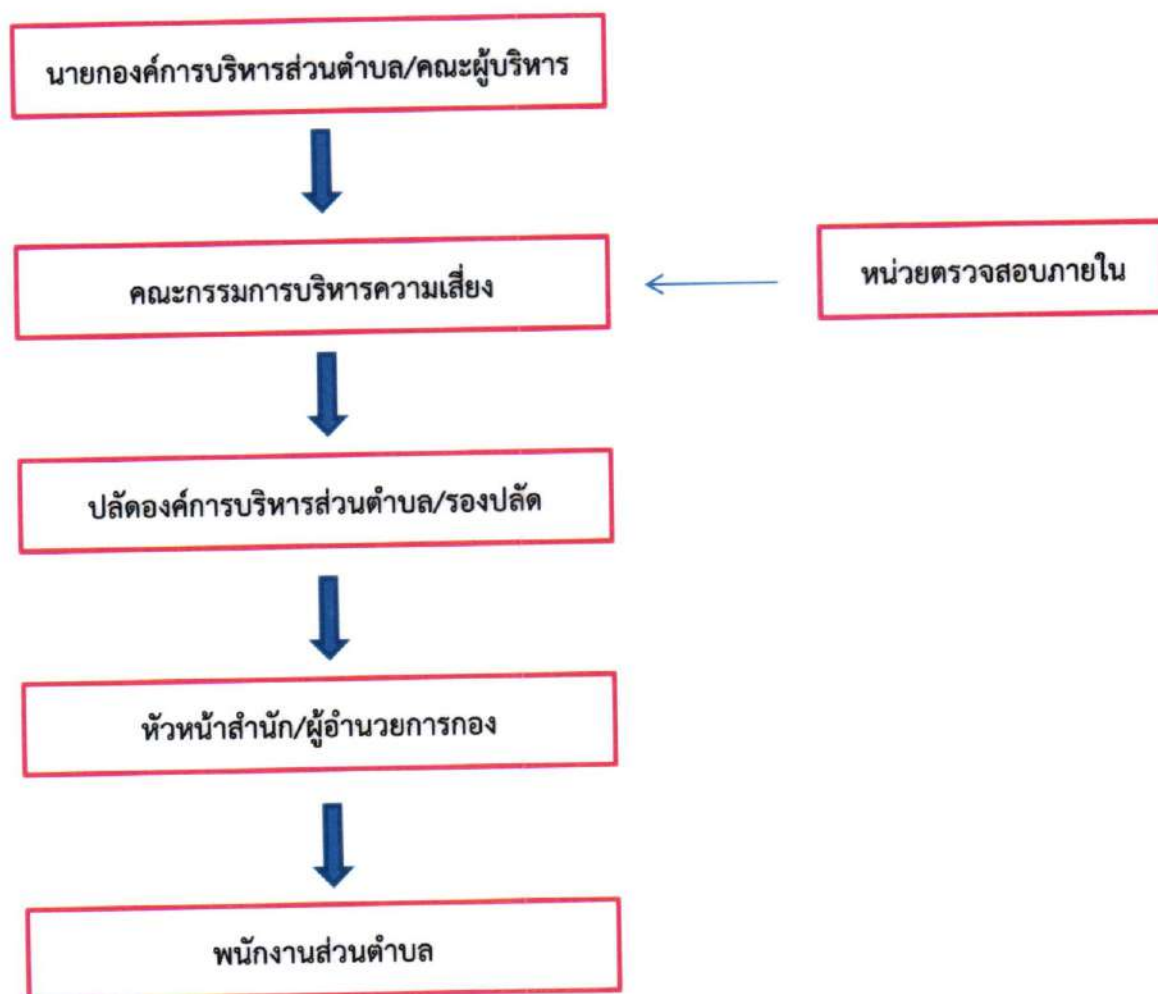
๕. บุคลากรในหน่วยงาน ทำหน้าที่ทำความเข้าใจและดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยง

กลไกการบริหารความเสี่ยง

โครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ได้กำหนดโครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยง ตลอดจนถึงบทบาทและความรับผิดชอบการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ไว้ดังนี้

แผนภาพที่ ๑ แสดงโครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยง

หมายเหตุ : หมายถึง เส้นทางการสั่งการ
 หมายถึง เส้นทางการให้คำแนะนำ/ปรึกษา

หน้าที่ความรับผิดชอบตามโครงสร้าง

โครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย การกำกับดูแล การตัดสินใจ การจัดทำแผนการดำเนินการ การติดตามประเมินผล และการสอบทาน ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. ส่งเสริมให้มีการดำเนินงานบริหารจัดการความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย
๒. ให้ความเห็นชอบและให้ข้อเสนอแนะต่อระบบและแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๓. รับทราบผลการบริหารความเสี่ยงและเสนอแนะแนวทางการพัฒนา

คณะกรรมการตรวจสอบและประเมิน

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับ

องค์กร

๒. รับทราบผลการบริหารความเสี่ยงและให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงของ

องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

๓. กำกับดูแลการพัฒนาและการปฏิบัติตามกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง

ผู้บริหารท้องถิ่น

๑. แต่งตั้งคณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง
๒. ส่งเสริมและติดตามให้มีการบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม
๓. พิจารณาให้ความเห็นชอบและอนุมัติแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๔. พิจารณาผลการบริหารความเสี่ยงและเสนอแนะแนวทางการพัฒนา

หน่วยตรวจสอบภายใน

๑. สอบทานกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๒. นำเสนอผลการบริหารความเสี่ยงให้คณะอนุกรรมการตรวจสอบและประเมินรับทราบให้ข้อเสนอแนะ

คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. จัดให้มีระบบและกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่เป็นระบบมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กร
๒. ดำเนินการตามกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง และการปฏิบัติตามมาตรการลดและควบคุม

ความเสี่ยง

๓. รายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยงที่สำคัญเสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อพิจารณา

เจ้าหน้าที่ กอง/ฝ่าย

๑. สนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับคณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง
๒. ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ที่ ๐๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๔ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๔ มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. ปลัด/รองปลัด อบต.เทอดไทย	เป็น หัวหน้าคณะกรรมการความเสี่ยง
๒. หัวหน้าสำนักปลัด	เป็น รองหัวหน้าคณะกรรมการความเสี่ยง
๓. ผู้อำนวยการกองคลัง	เป็น คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
๔. ผู้อำนวยการกองช่าง	เป็น คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
๕. นักวิชาการศึกษา ปฏิบัติการ	เป็น คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
๖. นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ	เป็น เลขานุการคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

มีหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ ข้อ ๕ ดังนี้

- (๑) จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๒) ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๓) จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๔) พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๖. ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการบริหารความเสี่ยง

ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิบัติตามกรอบบริหารความเสี่ยงขององค์กรประสบความสำเร็จ มี ๘ ประการ

๑. การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง การปฏิบัติตามกรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร จะประสบความสำเร็จเพียงใดขึ้นอยู่กับเจตนาธรรมณ์ การสนับสนุน การมีส่วนร่วม และความเป็นผู้นำของผู้บริหารระดับสูงในองค์กร ผู้บริหารระดับสูงต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนให้ทุกคนในองค์กรเข้าใจความสำคัญในคุณค่าของการบริหารความเสี่ยงต่อองค์กร มิฉะนั้นแล้วการบริหารความเสี่ยงไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้

๒. ความเข้าใจความหมายความเสี่ยงตรงกัน การใช้คำนิยามเกี่ยวกับความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงแบบเดียวกัน จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย กระบวนการเพื่อใช้ในการบ่งชี้และประเมินความเสี่ยง และกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม ทำให้ผู้บริหารและหน้าที่ทุกระดับมีจุดหมายร่วมกันในการบริหารความเสี่ยง

๓. กระบวนการการบริหารความเสี่ยงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง องค์กรทั่วไปจะประสบความสำเร็จในการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงได้นั้น จะต้องนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาปฏิบัติอย่างทั่วถึงทั้งองค์กรและต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

๔. การบริหารการเปลี่ยนแปลง ต้องมีการชี้แจง การนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาปฏิบัติองค์กรต้องมีการปรับวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงขององค์กรให้เข้ากับทุกระดับขององค์กร และต้องให้ผู้บริหารและพนักงานทุกคนได้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงของผลที่องค์กรและแต่ละบุคคลจะได้รับจากการเปลี่ยนแปลง

๕. การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง และวิธีปฏิบัติมีความสำคัญอย่างมาก เพราะการสื่อสารจะเน้นให้เห็นถึงการเชื่อมโยงระหว่างการบริหารความเสี่ยงกับกลยุทธ์องค์กรการชี้แจง ทำให้ความเข้าใจต่อพนักงานทุกคนถึงความรู้รับผิดชอบของแต่ละบุคคลต่อกระบวนการบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้เกิดการยอมรับในกระบวนการและนำมาซึ่งความสำเร็จในการพัฒนาการบริหารความเสี่ยง

๖. การวัดผลการบริหารความเสี่ยง การวัดความเสี่ยงในรูปแบบผลกระทบและโอกาสที่อาจเกิดขึ้น จะทำให้ผู้บริหารสามารถประเมินความเสี่ยงที่เกิดขึ้นและดำเนินการให้กระบวนการทั้งหมดเกิดความสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และเป็นการลดความแตกต่างระหว่างความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

๗. การให้ความรู้เรื่องการบริหารความเสี่ยง ผู้บริหารและพนักงานทุกคนในองค์กร ควรต้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้เข้าใจกรอบ การบริหารความเสี่ยงและความรู้รับผิดชอบของแต่ละบุคคลในการจัดการความเสี่ยง เพื่อบรรลุความสำเร็จขององค์กร การสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง

๘. การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง ขั้นตอนสุดท้ายของปัจจัยสำคัญความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยง คือการกำหนดวิธี ที่เหมาะสมในการติดตามการบริหารความเสี่ยง การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง ควรพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

- การรายงาน และสอบทานขั้นตอนติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง
- ความชัดเจนและสม่ำเสมอของการมีส่วนร่วมและความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูง
- บทบาทของผู้นำในการสนับสนุน และติดตามการบริหารความเสี่ยง
- การประยุกต์ใช้เกณฑ์การประเมินผลการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง

๗. กรอบการบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการเรื่องการบริหารความเสี่ยง โดยยึดกรอบการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO (The Committee of Sponsoring Organization of the Tread way Commission) โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

๑. วัฒนธรรมองค์กร โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมายการดำเนินงาน และความเสี่ยงที่ยอมรับได้

๒. โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง มีคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ในการกำกับการบริหารความเสี่ยง และมีการแต่งตั้งคณะบริหารความเสี่ยงและคณะทำงานบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ทำหน้าที่วิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงโดยผู้บริหารระดับสำนัก/กลุ่มงาน ติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

๓. กระบวนการบริหารความเสี่ยง มีองค์ประกอบตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ค้นหา และระบุความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง การจัดลำดับความเสี่ยง การประเมินการควบคุมที่มีอยู่ การจัดการความเสี่ยง การติดตามประเมินผลและจัดทำรายงานตามแผนดังกล่าว

๔. ปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ โครงสร้างและระบบบริหารความเสี่ยง วิธีการดำเนินงาน/เครื่องมือที่ ใช้ในการระบุความเสี่ยง รวมถึงข้อมูลและการสื่อสารภายในองค์กร

บทที่ ๓

ข้อมูลทั่วไป / ยุทธศาสตร์
แนวทางการพัฒนา

บทที่ ๓

ข้อมูลทั่วไป/ยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนา

ข้อมูลทั่วไป

องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทย โดยมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (ลำดับที่ ๓๗๙) ลงวันที่ ๑๙ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ในการจัดทำบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ได้พึงปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ในหมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา ๒๕๐ ระบุว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตาม หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น การจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะใดที่สมควรให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยเฉพาะ ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ หรือให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการใดให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามวรรคสี่ และกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกลไกและขั้นตอนในการกระจายหน้าที่ และอำนาจตลอดจนงบประมาณและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง หน้าที่และอำนาจดังกล่าวของส่วนราชการให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยในการจัดทำบริการสาธารณะ หรือกิจกรรมสาธารณะใดที่เป็นหน้าที่และอำนาจขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้าการร่วมดำเนินการกับเอกชน หรือหน่วยงานของรัฐหรือการมอบหมายให้เอกชน หรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน ในท้องถิ่นมากกว่าการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะร่วมหรือมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการนั้นก็ได้

ปัจจุบันการพัฒนาประเทศได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นกรอบในการพัฒนาประเทศระยะยาว ที่เน้นให้คนเป็นศูนย์กลาง โดยวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งสิ้น ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง, ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน, ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์, ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม, ยุทธศาสตร์ด้านการเจริญเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ได้เชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน โดยมีวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ตำบลเทอดไทยเป็นเมืองน่าอยู่ มากมายด้วยธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีชาติพันธุ์หลากหลาย เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยว ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข”

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑ แนวทางการพัฒนาด้านเส้นทางคมนาคม
- ๑.๒ แนวทางการพัฒนาด้านระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง
- ๑.๓ แนวทางการพัฒนาด้านแหล่งน้ำและระบบบริหารจัดการน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจ

- ๒.๑ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.๒ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการศึกษา

- ๓.๑ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา
- ๓.๒ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริม อนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านคุณภาพชีวิต

- ๔.๑ แนวทางพัฒนาด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๔.๒ แนวทางการพัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๔.๓ แนวทางพัฒนาการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทุกช่วงวัย
- ๔.๔ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๕.๑ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๒ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการควบคุม ป้องกัน แก้ไขปัญหาขยะ น้ำเสียและมลภาวะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

- ๖.๑ แนวทางพัฒนาด้านการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ๖.๒ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของทุกภาคส่วน
- ๖.๓ แนวทางพัฒนาด้านการพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยี

เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑ แนวทางพัฒนาด้านเส้นทางคมนาคม
- ๑.๒ แนวทางการพัฒนาด้านระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง
- ๑.๓ แนวทางการพัฒนาด้านแหล่งน้ำและระบบบริหารจัดการน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค

๒. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

- ๒.๑ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.๒ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน

๓. เพื่อพัฒนาการศึกษาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

- ๓.๑ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา
- ๓.๒ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริม อนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

๔. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

- ๔.๑ แนวทางพัฒนาด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๔.๒ แนวทางการพัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๔.๓ แนวทางพัฒนาการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทุกช่วงวัย
- ๔.๔ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข

๕. เพื่อพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๕.๑ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๒ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการควบคุม ป้องกัน แก้ไขปัญหาขยะ น้ำเสียและมลภาวะ

๖. เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

- ๖.๑ แนวทางพัฒนาด้านการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ๖.๒ แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของทุกภาคส่วน
- ๖.๓ แนวทางพัฒนาด้านการพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยี

กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. กลยุทธ์การพัฒนาเส้นทางคมนาคม
๒. กลยุทธ์การพัฒนาด้านระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง
๓. กลยุทธ์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำและระบบบริหารจัดการน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจ

๑. กลยุทธ์การส่งเสริมและพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. กลยุทธ์การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการศึกษา

๑. กลยุทธ์การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา
๒. กลยุทธ์การส่งเสริม อนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านคุณภาพชีวิต

๑. กลยุทธ์การรักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๒. กลยุทธ์การพัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓. กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทุกช่วงวัย
๔. กลยุทธ์การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. กลยุทธ์การส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. กลยุทธ์การส่งเสริมและพัฒนาการควบคุม ป้องกัน แก้ไขปัญหาขยะ น้ำเสียและมลภาวะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

๑. กลยุทธ์การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
๒. กลยุทธ์การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของทุกภาคส่วน
๓. กลยุทธ์การพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยี

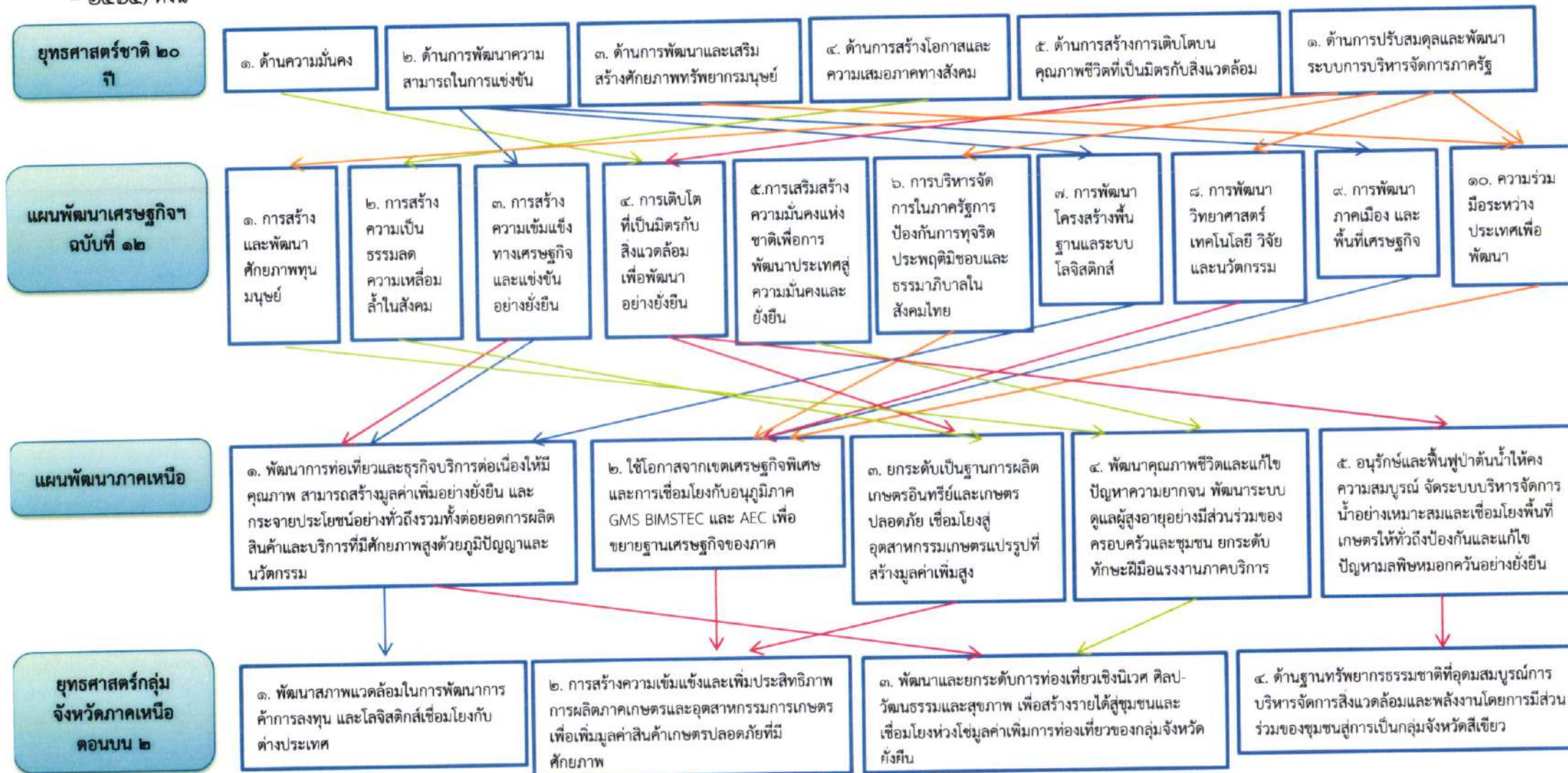
จุดยืนทางยุทธศาสตร์

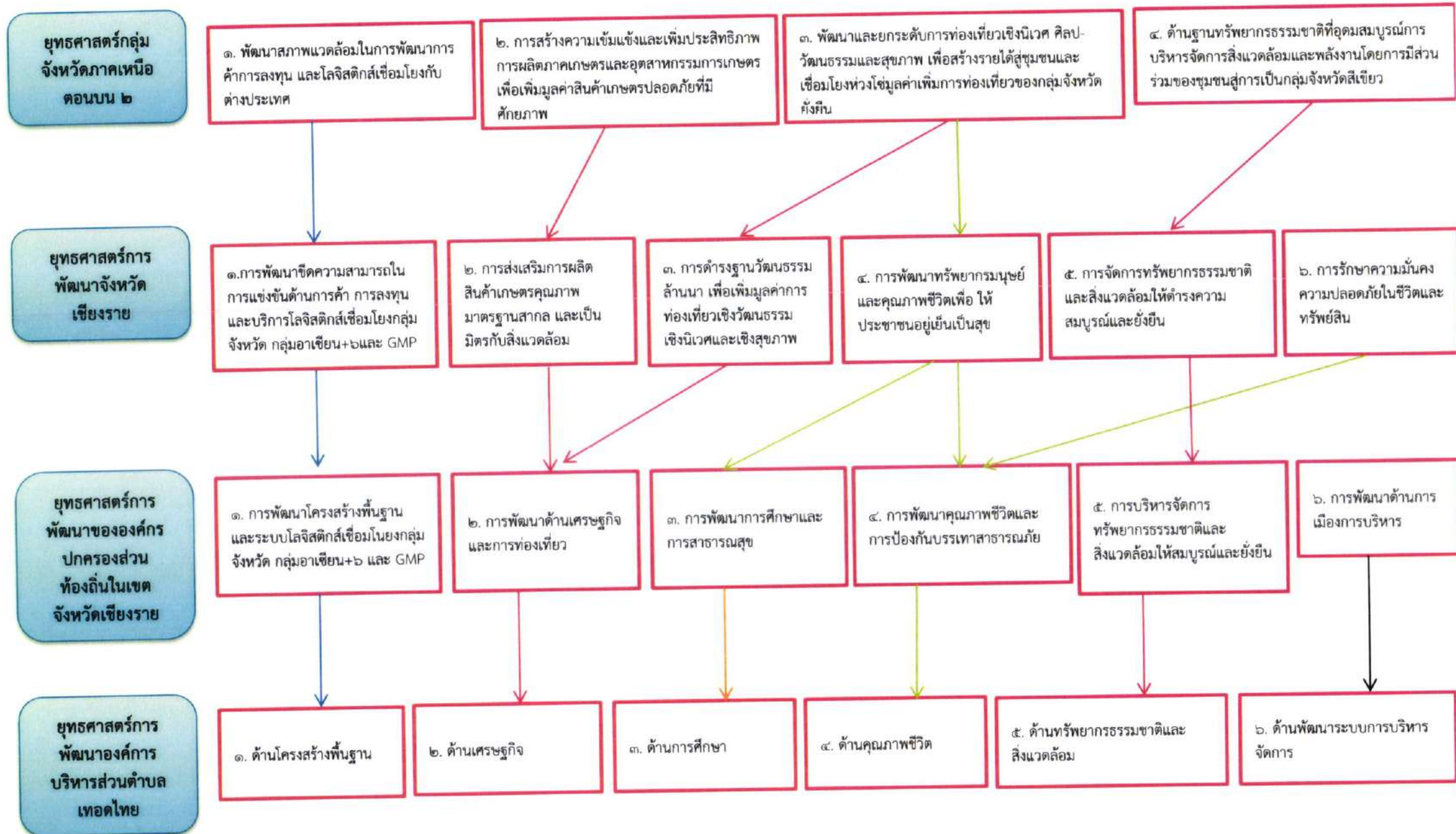
การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย เป็นการดำเนินการภายใต้สถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในจังหวัดและภายในประเทศ โดยเฉพาะความเคลื่อนไหวทางการเมืองในระดับประเทศ ที่มีผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ดังนั้นทิศทางการบริหารจัดการจึงมุ่งเน้นภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ซึ่งเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตำบล เพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล ซื่อสัตย์ โปร่งใส ตรวจสอบได้ มุ่งเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา บริหารจัดการแบบบูรณาการ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยส่งเสริมและพัฒนาอาชีพอย่างยั่งยืน การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้มีการดูแลรักษาความสะอาด ชุมชนปราศจากขยะ รักษาสิ่งแวดล้อม โดยเน้นชุมชนมีส่วนร่วม การพัฒนาด้านสังคม ส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรชุมชน รวมทั้งส่งเสริมสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ติดเชื้อให้ครบถ้วนเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ การพัฒนาด้านการศึกษา พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานและเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้กับเด็กและเยาวชน การพัฒนาด้านประเพณีวัฒนธรรม ส่งเสริมสืบสานและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีวันสำคัญทางศาสนาและวันสำคัญของชาติ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนเพื่ออนุรักษ์ปราชญ์ชาวบ้านและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ขณะเดียวกันจำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจในระดับจังหวัด ภูมิภาคและระดับประเทศ การเตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งที่ต้องก้าวไปพร้อมกับการยกระดับคุณภาพคน การเริ่มสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของตำบล นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการองค์กร เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมให้ความสำคัญกับการพัฒนาการบริหารราชการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กร ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงทรัพยากรอย่างมีส่วนร่วม ควบคู่กับการปลูกจิตสำนึกค่านิยมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่ม กรอบแนวคิดการพัฒนากองการบริหารส่วนตำบลเทอดไทย จึงเป็นการดำเนินการเพื่อให้บรรลุภารกิจและวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทาง และคำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นทั้งโอกาสและข้อจำกัดเป็นแนวทางในการพัฒนาในอนาคต ดังนั้น จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย คือ

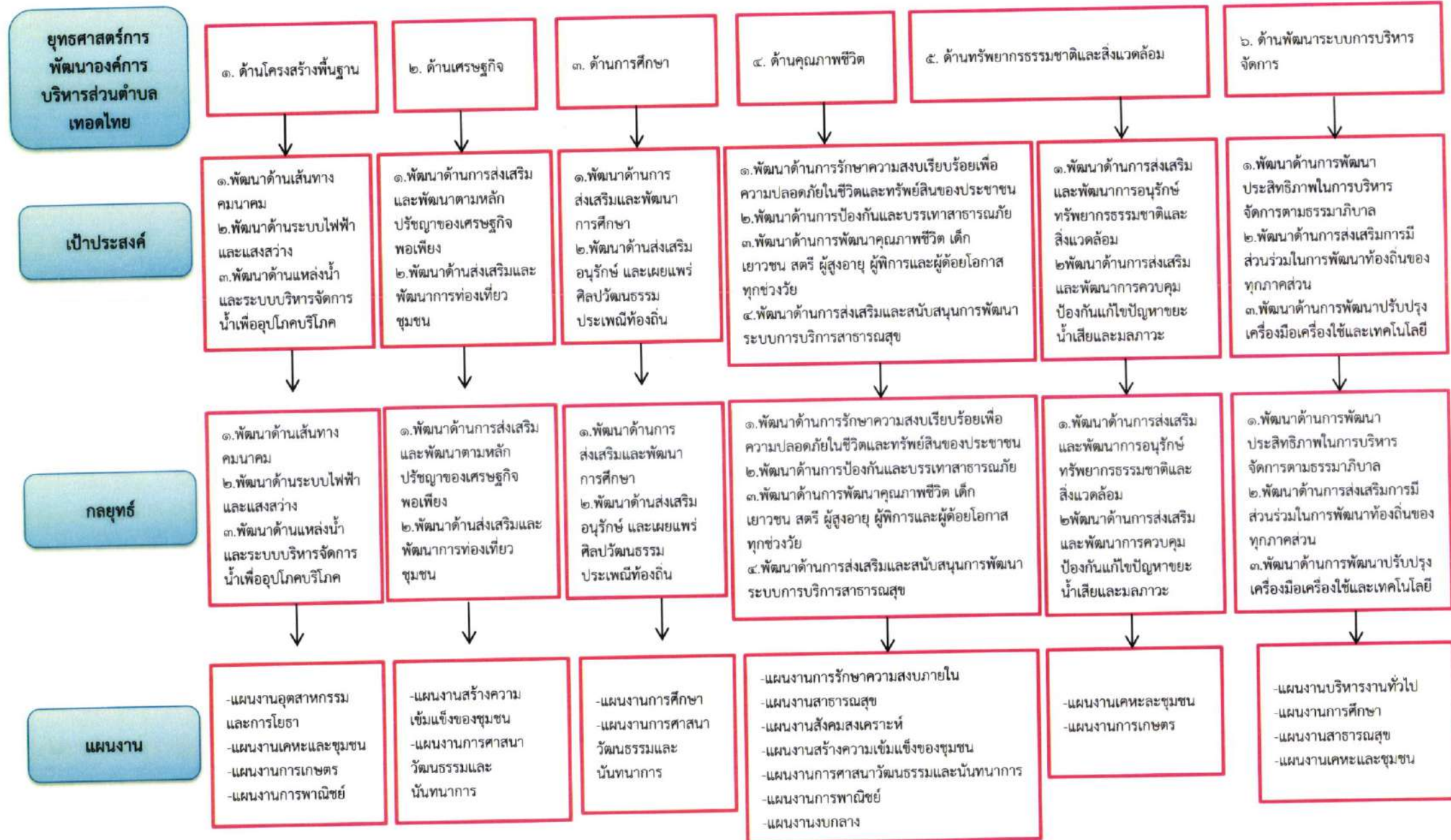
“ตำบลเทอดไทยเป็นเมืองน่าอยู่ มากมายด้วยธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีชาติพันธุ์หลากหลาย เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยว ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข”

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับต่างๆ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) แผนพัฒนาภาคเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) แผนพัฒนาจังหวัดเชียงราย (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงราย (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ดังนี้

การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๑.๑ การวิเคราะห์รอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒน่องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่จะทำให้การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทยเติบโตอย่างมีทิศทางที่มั่นคงเหมาะสม ดังนั้น การวิเคราะห์สถานการณ์ และปัจจัยแวดล้อมภายในและภายนอก ทั้งในส่วนของคาดว่าจะเป็โอกาสหรือจุดแข็ง เพื่อสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในส่วนของคาดว่าจะเป็ภัยคุกคามหรือจุดอ่อนที่พึงระวังและแก้ไขต่อไปนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการวางแผนพัฒน่องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ดังนั้นในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒน่องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เป็นการจัดทำอย่างมีส่วนร่วม เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นโดยมีการทบทวนสภาพปัจจุบัน ความเป็นไปของชุมชน และภาพความสำเร็จที่คาดหวังร่วมกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลข้อเท็จจริงจากหลากหลายแหล่งและผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่สามารถนำมาสังเคราะห์เป็นภาพรวมของปัจจัยสิ่งแวดล้อมสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง และส่งผลต่อการกำหนดการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

๑.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค) เป็นวิธีการหรือเครื่องมือที่สำคัญในการวางแผนกลยุทธ์ ที่ช่วยให้โครงการสามารถกำหนดเป้าหมาย และทิศทางการดำเนินการในอนาคตและบริหารงานให้บรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพในการวิเคราะห์ SWOT ประกอบไปด้วย ๔ ส่วนหลัก ดังนี้

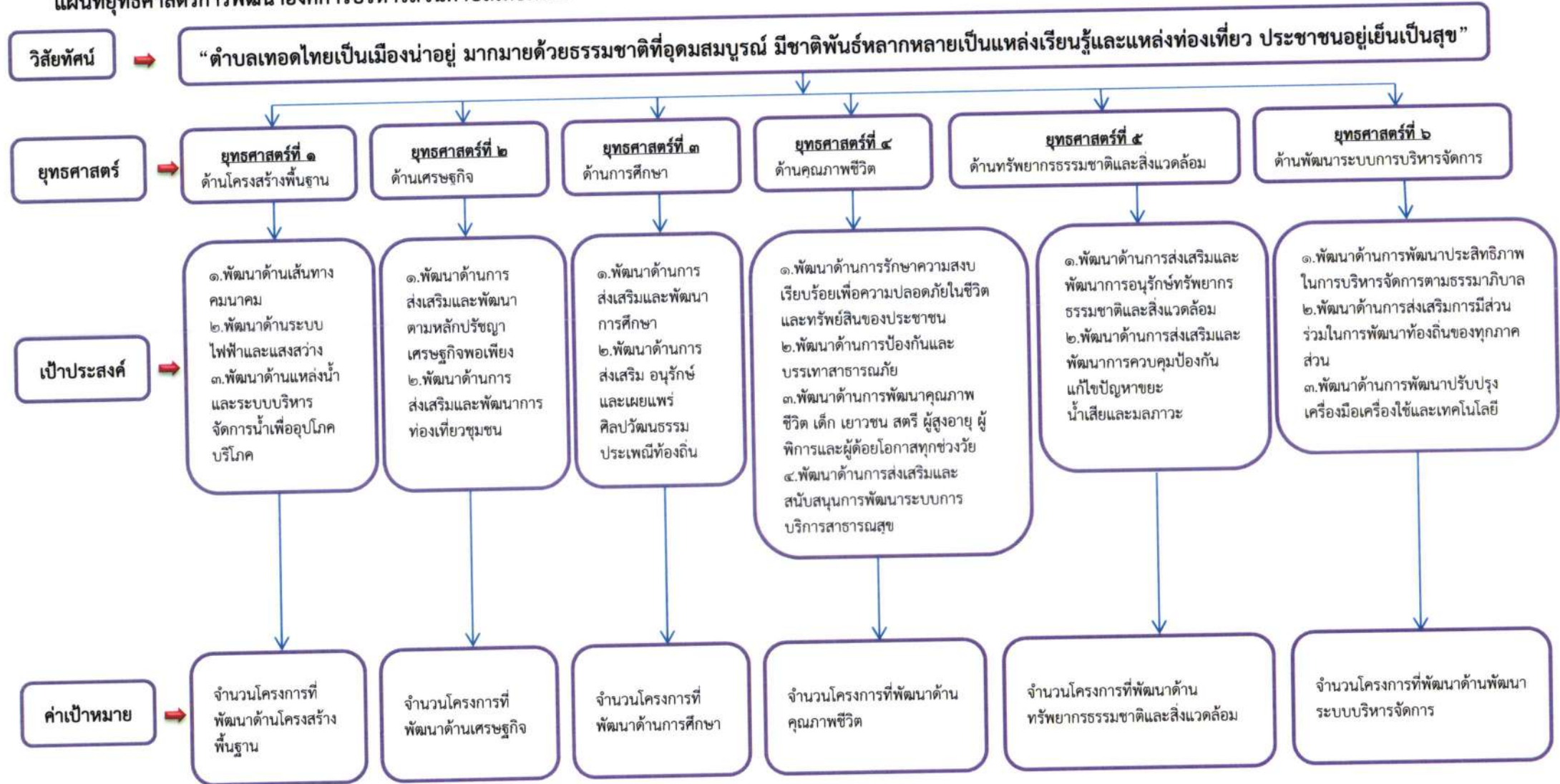
☛ **จุดแข็งหรือจุดเด่น (Strengths : S)** คือ สภาพการณ์ที่องค์ประกอบหรือบริบทแวดล้อมปัจจัยภายในสร้างความได้เปรียบในเชิงการแข่งขันหรือเพิ่มศักยภาพการดำเนินการให้สูงกว่าพื้นที่หรือโครงการอื่นๆ โดยพื้นที่โครงการมีแนวโน้มที่จะบรรลุถึงเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ ซึ่งจุดแข็งหรือจุดเด่นเป็นปัจจัยเชิงบวกที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินการโครงการ

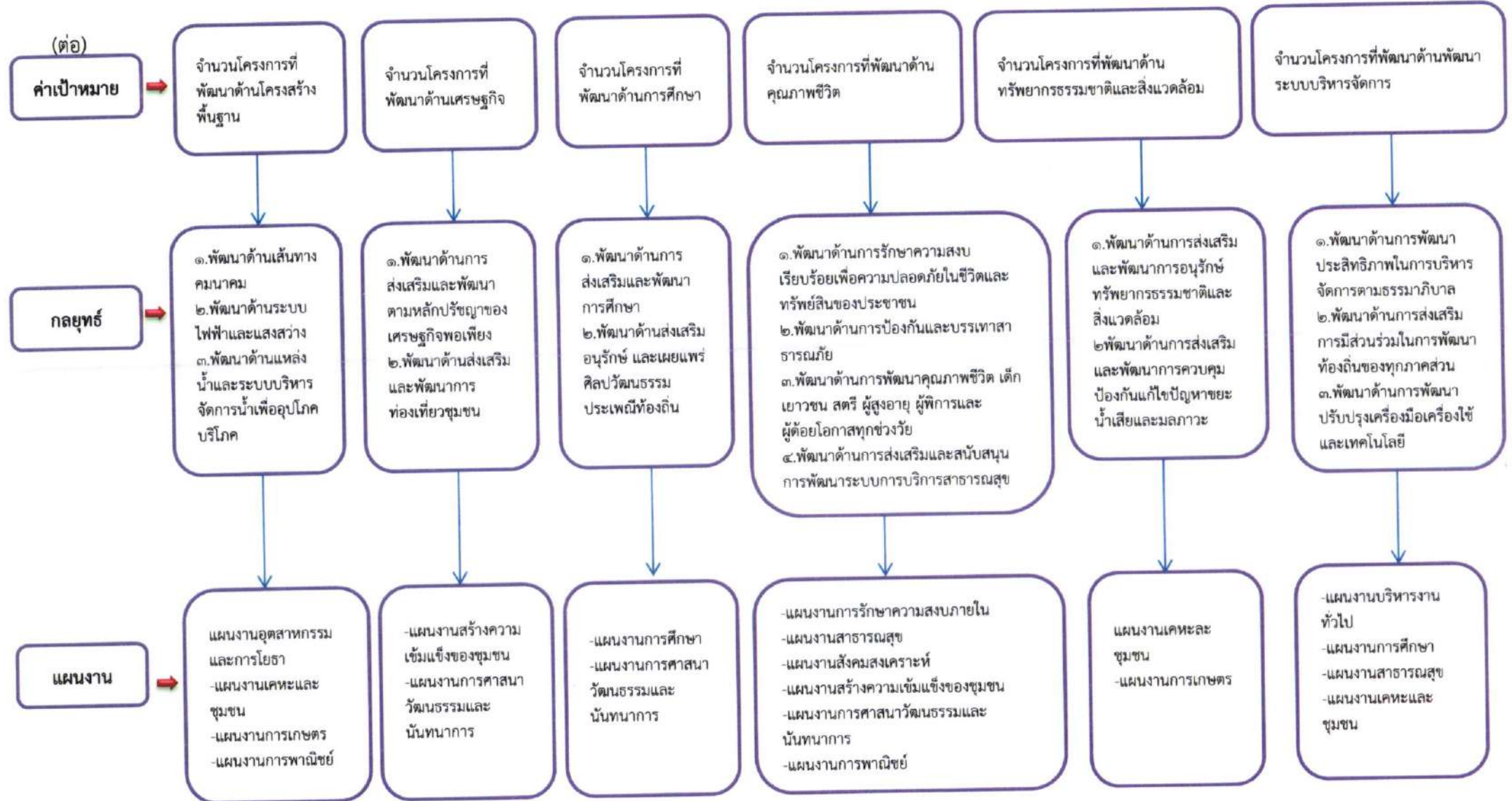
☛ **จุดอ่อนหรือจุดด้อย (Weaknesses : W)** คือ สภาพการณ์ที่องค์ประกอบหรือบริบทแวดล้อมปัจจัยภายในได้สร้างความเสียเปรียบในเชิงการแข่งขัน ทำให้ศักยภาพในการดำเนินการด้อยกว่าพื้นที่หรือโครงการอื่นๆ หรือทำให้พื้นที่โครงการมีแนวโน้มที่จะไม่บรรลุถึงเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ ซึ่งจุดอ่อนหรือจุดด้อยเป็นปัจจัยในเชิงลบที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการลดจุดอ่อนของการดำเนินการโครงการ

☛ **โอกาส (Opportunities : O)** เป็นผลที่เกิดขึ้นเมื่อบริบทภายนอกพื้นที่เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการของพื้นที่โครงการ ซึ่งเป็นการได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน หรือเพิ่มศักยภาพการดำเนินการให้สูงกว่าพื้นที่หรือโครงการอื่นๆ ทำให้การดำเนินการของพื้นที่โครงการมีแนวโน้มที่จะบรรลุถึงเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของโครงการ

☛ **อุปสรรค (Threats : T)** เป็นผลที่เกิดขึ้นเมื่อบริบทแวดล้อมภายนอกพื้นที่เกิดการเปลี่ยนแปลงผันลักษณะที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการของพื้นที่โครงการที่สร้างความเสียเปรียบในเชิงการแข่งขัน ทำให้ศักยภาพการดำเนินการด้อยกว่าพื้นที่หรือโครงการอื่นๆ หรือทำให้พื้นที่มีแนวโน้มที่จะไม่บรรลุถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ ซึ่งอุปสรรคเป็นปัจจัยในเชิงลบที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการหลีกเลี่ยง หรือลดอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการดำเนินการ ซึ่งเป็นผลจากการศึกษาสภาพพื้นที่โครงการและบริเวณโดยรอบ ตลอดจนปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องต่างๆ

แผนที่ยุทธศาสตร์การพัฒน่องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

บทที่ ๔

กระบวนการบริหารความเสี่ยง

บทที่ ๔

กระบวนการบริหารความเสี่ยง

กระบวนการบริหารความเสี่ยงจะประกอบด้วยขั้นตอนใหญ่ ๔ ขั้นตอน ประกอบด้วย การค้นหาความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การจัดการความเสี่ยง และติดตามประเมินผล

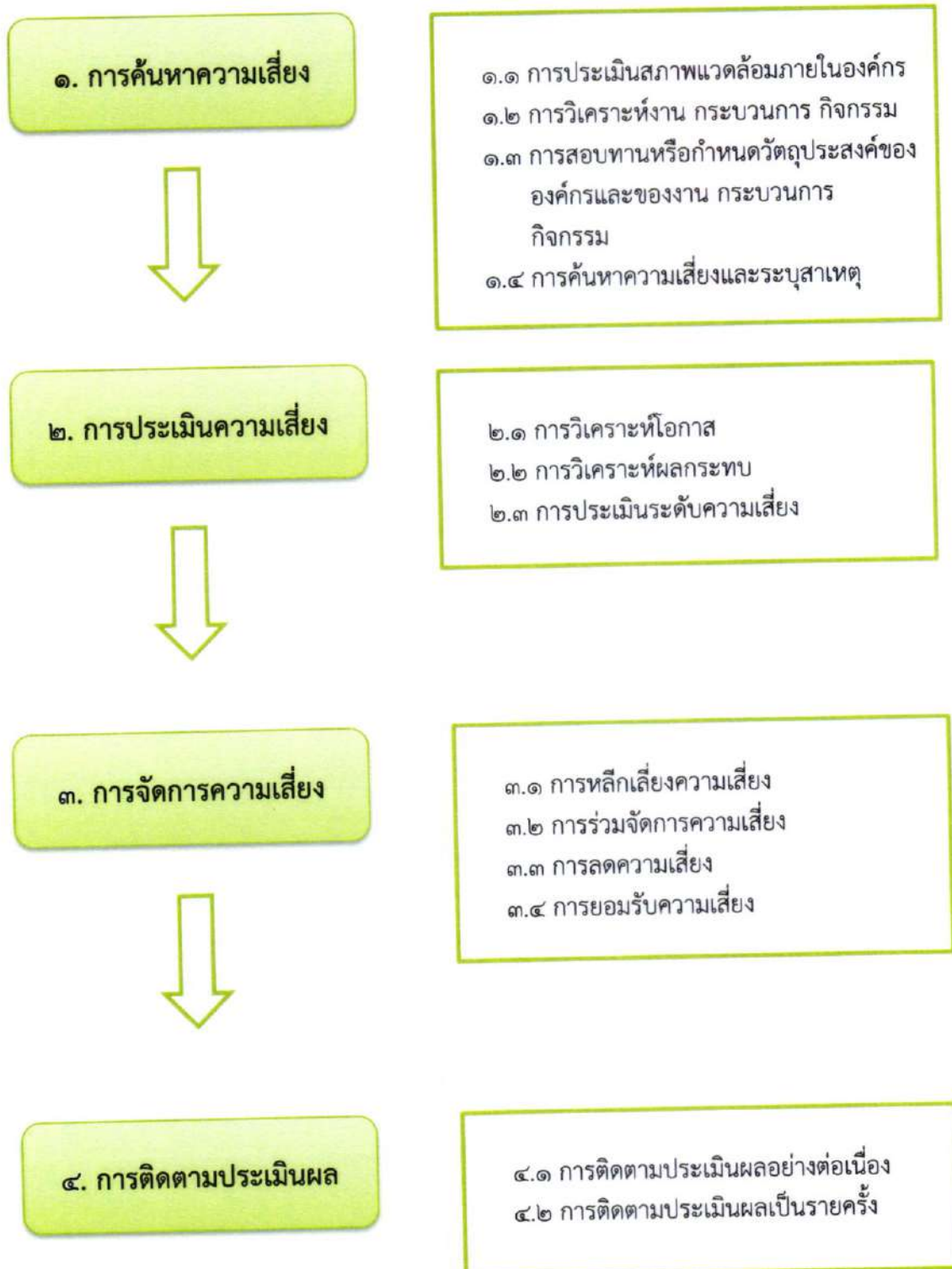
๑. การค้นหาความเสี่ยง (Risk Identification) ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากในกระบวนการบริหารความเสี่ยง เนื่องจากเป็นขั้นตอนในการค้นหา ระบุ บ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงที่สร้างผลกระทบหรือความเสียหาย หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านกลยุทธ์ การดำเนินงาน การรายงานทางการเงิน การปฏิบัติตามกฎหมาย และในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและองค์กร

๒. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) เป็นการใช้วิจารณ์อย่างเป็นระบบ ภายใต้ทรัพยากรอันจำกัดขององค์กร โดยการวิเคราะห์ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และประเมินระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) เพื่อประโยชน์ในการตอบสนองความเสี่ยง

๓. การจัดการความเสี่ยง (Risk Response) เป็นการกำหนดวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อจัดการความเสี่ยงขององค์กรให้อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ (Risk Tolerance หรือ Risk Appetite) หรือระดับที่เหมาะสม (Optimal) ซึ่งเป็นระดับที่องค์กรสามารถจะดำเนินการต่อไปได้และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

๔. การติดตามประเมินผล (Monitoring) เพื่อให้มั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเป็นระบบ เพียงพอและมีประสิทธิผล และมีการนำไปปฏิบัติจริง

แผนภาพกระบวนการบริหารความเสี่ยง

๑. การค้นหาความเสี่ยง (Risk Identification)

การดำเนินธุรกิจขององค์กรในปัจจุบันภายใต้ความไม่แน่นอน การเปลี่ยนแปลงทั้งจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นอัตราการเจริญเติบโตของประเทศ การแข่งขันทางธุรกิจที่นับวันจะทวีความเข้มข้นและรุนแรงมากขึ้น สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีและภัยต่างๆที่กำลังเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็น ภัยจากการก่อการร้าย ภัยธรรมชาติทั้งจากแผ่นดินไหว น้ำท่วม คลื่นยักษ์สึนามิ และอื่นๆ อีกมากมายที่เป็นความเสี่ยงที่อาจทำให้องค์กรต้องประสบกับปัญหาที่อาจทำให้องค์กรไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ไม่ว่าจะเป็นการขาดทุน จากสภาพคล่องทางการเงิน สูญเสียสินทรัพย์การดำเนินธุรกิจล้มเหลว ไม่เจริญเติบโต ขาดความน่าเชื่อถือ หรืออาจถึงขั้นล้มละลายต้องปิดกิจการ ส่งผลกระทบทั้งในระดับบุคคล องค์กร และประเทศชาติ ดังนั้นการดำเนินธุรกิจ ภายใต้ความไม่แน่นอนที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงดังกล่าวข้างต้น องค์กรต้องดำเนินธุรกิจโดยใช้การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือหนึ่งในการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อองค์กร ซึ่งการบริหารความเสี่ยงจะทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ด้วยการบริหารจัดการความเสี่ยงต่างๆ ให้ลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้และสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างมั่นคง ปลอดภัยและยั่งยืน

ในกระบวนการบริหารความเสี่ยงจะประกอบด้วยขั้นตอนใหญ่ ๔ ขั้นตอน ประกอบด้วย การค้นหาความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การจัดการความเสี่ยง และติดตามประเมินผล ซึ่งขั้นตอนแรกคือ การค้นหาความเสี่ยง (Risk Identification) ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากในกระบวนการบริหารความเสี่ยง เนื่องจากเป็นขั้นตอนในการค้นหา ระบุ บ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงที่สร้างผลกระทบหรือความเสียหาย หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านกลยุทธ์ การดำเนินงาน การรายงานทางการเงิน การปฏิบัติตามกฎหมาย และในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและองค์กร ถ้าองค์กรสามารถค้นหาความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม จะทำให้องค์กรทราบปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้ล่วงหน้าอันจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนเพื่อจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่หากองค์กรค้นหาความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างไม่ถูกต้อง และไม่เหมาะสมโยไม่ได้ใช้ความเสี่ยงที่แท้จริงขององค์กรจะทำให้องค์กรสูญเสียทรัพยากรโดยใช่เหตุ ในการวางแผนจัดการกับความเสี่ยงที่ไม่ใช้ความเสี่ยงที่แท้จริงขององค์กรและอาจทำให้องค์กรประสบกับปัญหาและอุปสรรคหากเกิดความเสี่ยงขึ้นโดยไม่มีแผนในการจัดการกับความเสี่ยงที่แท้จริงเหล่านั้น

ขั้นตอนการค้นหาความเสี่ยงประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ๔ ขั้นตอน ดังนี้

๑.๑ การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร เป็นขั้นตอนแรกของการค้นหาความเสี่ยงขององค์กร เพื่อประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่เป็นอยู่จริงว่าเป็นอย่างไรทั้งทางด้านวัฒนธรรมขององค์กร จริยธรรมของบุคลากร สภาพแวดล้อมในการทำงาน มุมมองและทัศนคติที่ต่อความเสี่ยง ปรัชญาในการบริหารความเสี่ยง ระดับความเสี่ยงที่องค์กรสามารถยอมรับได้ (Risk Appetite) โดยประเมินว่าสภาพแวดล้อมขององค์กรมีส่วนช่วยส่งเสริม สนับสนุน และกระตุ้นให้เกิดกระบวนการ บริหารจัดการและการปฏิบัติงานที่ดีหรือไม่ ถ้าไม่ต้องมีมาตรการในการแก้ไขปรับปรุง หรือปรับสภาพแวดล้อมภายในองค์กรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

๑.๒ การวิเคราะห์งาน กระบวนการ และกิจกรรม ในการค้นหาความเสี่ยง องค์กรต้องวิเคราะห์งาน กระบวนการและกิจกรรมภายในองค์กรที่มีทั้งหมดเพื่อให้ทราบ และเกิดความเข้าใจงาน กระบวนการและกิจกรรมต่างๆ ที่มีภายในองค์กรเพื่อประโยชน์ในการค้นหาทรัพยากร ก็อาจมุ่งทำการบริหารความเสี่ยงไปทำงานหลักขององค์กรที่มีความสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และงานที่กำลังมีปัญหาอุปสรรคหรือคาดว่าจะ

จะมีโอกาสเกิดความเสียหายขึ้นภายในองค์กร โดยทำการคัดเลือกงาน กระบวนการและกิจกรรมดังกล่าวเพื่อนำมาพิจารณาบริหารความเสี่ยงก่อนงานสนับสนุน หรืองานที่มีความเสี่ยงน้อยกว่า

๑.๓ การสอบทานหรือกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กร งาน กระบวนการ และกิจกรรม หลังจากคัดเลือกงาน กระบวนการ และกิจกรรมแล้ว จากนั้นก็จะทำการสอบทานวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือกำหนดวัตถุประสงค์ใหม่ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้หรือกำหนดไว้ไม่ชัดเจน

-การค้นหาความเสี่ยงต้องมีการสอบทานหรือกำหนดวัตถุประสงค์ก่อนจึงจะสามารถระบุเหตุการณ์ที่อาจทำให้ไม่บรรลุผลสำเร็จได้โดยวัตถุประสงค์ของงาน กระบวนการ และกิจกรรมต้องสนับสนุนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร

ความเสี่ยงเป็นการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ดังนั้น การสอบทานหรือกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์ขององค์กรจึงเป็นขั้นตอนที่ต้องกระทำเพื่อให้การค้นหาความเสี่ยงได้อย่างครบถ้วน ถูกต้องและสอดคล้องสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์ควรจะต้องคำนึงถึงหลัก SMART ดังนี้

๑. Specific มีลักษณะที่เฉพาะเจาะจง สามารถทำให้บุคลากรทุกระดับในองค์กรเข้าใจตรงกันได้

๒. Measurable สามารถวัดผลได้ว่าวัตถุประสงค์นั้นบรรลุผลสำเร็จหรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ

๓. Atainable สามารถทำให้บรรลุผลได้ภายใต้ศักยภาพ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่องค์กรมีอยู่

๔. Relevant มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับวิสัยทัศน์ขององค์กร

๕. Timely มีกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์

๑.๔ การค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุ การค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุความเสี่ยง องค์กรต้องพยายามค้นหาให้ได้ครอบคลุม ความเสี่ยงทุกประเภทภายในองค์กรและเป็นความเสี่ยงที่แท้จริงที่มีโอกาสเกิดขึ้น และหากเกิดขึ้นจะสร้างผลกระทบอย่างรุนแรงต่อองค์กร ซึ่งการค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุของความเสี่ยงสามารถค้นหาได้ทั้งเชิงรับและเชิงรุก โดยการค้นหาเชิงรับสามารถค้นหาได้จากการศึกษาหาข้อมูลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและสร้างความเสียหายให้กับองค์กรแล้วในอดีต และการสำรวจจากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน และอาจส่งผลกระทบเป็นความเสี่ยงขึ้นมาได้ ส่วนในการค้นหาความเสี่ยงในเชิงรุกสามารถค้นหาได้จากการคาดการณ์เหตุการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ในอนาคตและส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร แต่ยังไม่เกิดขึ้นจริงจากการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การดำเนินธุรกิจขององค์กร กระบวนการปฏิบัติงานต่างๆ ฯลฯ และนำความเสี่ยงที่ค้นหาได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อค้นหาสาเหตุของความเสี่ยงหรือปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงเหล่านั้น ซึ่งเทคนิคหรือวิธีการในการค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุมีอยู่ด้วยกันหลากหลายวิธีด้วยกัน แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงเทคนิค วิธีการที่นิยมใช้โดยทั่วไป ดังนี้

๑. การระดมสมอง

๒. การสัมภาษณ์

๓. การใช้แบบสอบถามที่จัดทำขึ้น

๔. การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ

๕. การจัดทำ Benchmark

๖. การตรวจสอบ

๗. การใช้ Check Lists

๘. การสืบสวน

๒. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยง เพื่อให้สามารถกำหนดระดับความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญและจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง โดยเป็นกระบวนการที่จะดำเนินการหลังจากการค้นหาความเสี่ยงขององค์กรแล้ว โดยการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงหรือสาเหตุของความเสี่ยงมาดำเนินการวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และประเมินระดับความเสี่ยง โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ตลอดจนพิจารณาการควบคุมที่มีอยู่และยังมีประโยชน์ในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีอยู่อย่างมากมายภายใต้ทรัพยากรขององค์กรที่จำกัด ไม่ว่าจะเป็นเงินทุน เวลา วัสดุ อุปกรณ์ และบุคลากรขององค์กร ทำให้ไม่สามารถที่จะจัดการทุกความเสี่ยงได้ การประเมินความเสี่ยงจะช่วยให้องค์กรตัดสินใจ จัดการกับความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสมและประเมินได้ว่าการจะจัดการกับความเสี่ยงนั้นๆ อย่างไร ความเสี่ยงใดควรต้องรีบดำเนินการบริหารจัดการก่อนหลัง หรือความเสี่ยงใดที่สามารถที่จะยอมรับให้เกิดขึ้นได้

การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) โดยแต่ละองค์กรจะต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นให้เหมาะสมกับประเภทและสภาพแวดล้อมขององค์กรโดยอาจจะกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับคะแนน ๕ คะแนน หรือ ๓ คะแนน ซึ่งสามารถกำหนดเกณฑ์ได้ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลสภาพแวดล้อมและดุลยพินิจการตัดสินใจของฝ่ายบริหารขององค์กร โดยเกณฑ์ในเชิงปริมาณจะเหมาะกับองค์กรที่มีข้อมูลสถิติ ตัวเลขหรือจำนวนเงินมาใช้ในการวิเคราะห์อย่างเพียงพอ สำหรับองค์กรที่ไม่มีสถิติ ตัวเลข หรือจำนวนเงินหรือไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินที่ชัดเจนได้ให้กำหนดเกณฑ์ในเชิงคุณภาพ

๒.๑ การวิเคราะห์โอกาสที่เกิด พิจารณาจากสถิติการเกิดเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบันหรือคาดการณ์ล่วงหน้าของโอกาสที่จะเกิดในอนาคต โดยอาจกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน เป็นระดับคะแนน ๕ คะแนน ประกอบด้วย ๕ ๔ ๓ ๒ และ ๑ คะแนน แสดงถึงโอกาสที่จะเกิดหรือความถี่ในการเกิด สูงมาก สูง ปานกลาง น้อย และน้อยมาก ตามลำดับ และกำหนดคำอธิบายในแต่ละระดับโอกาสที่จะเกิด จากนั้นทำการวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดหรือความถี่ในการเกิดว่าแต่ละความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงมีโอกาสเกิดขึ้นในระดับใด ดังตัวอย่างดังนี้

การวิเคราะห์โอกาสที่เกิด แบบเชิงปริมาณ

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	๑ เดือนต่อครั้งหรือมากกว่า
๔	สูง	๑-๖ เดือนต่อครั้งแต่ไม่เกิน ๕ ครั้งต่อปี
๓	ปานกลาง	๑ ปีต่อครั้ง
๒	น้อย	๒-๓ ปีต่อครั้ง
๑	น้อยมาก	๕ ปีต่อครั้ง

การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิด แบบเชิงคุณภาพหรือเชิงบรรยาย

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีโอกาสในการเกิดเกือบทุกเดือน
๔	สูง	มีโอกาสในการเกิดค่อนข้างสูง
๓	ปานกลาง	มีโอกาสเกิดบางครั้ง
๒	น้อย	อาจมีโอกาสดังกล่าวแต่ไม่บ่อยครั้ง
๑	น้อยมาก	มีโอกาสดังกล่าวแต่ไม่บ่อยครั้ง

๒.๒ การวิเคราะห์ผลกระทบ เป็นการพิจารณาระดับความรุนแรงหรือมูลค่าความเสียหายจากความเสียหายที่คาดว่าจะได้รับหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง ซึ่งการกำหนดระดับของผลกระทบนั้นจะต้องพิจารณาถึงความรุนแรงของความเสียหายความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้น โดยอาจแบ่งผลกระทบออกเป็นผลกระทบที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน หรือด้านการเงิน/ทรัพย์สิน การดำเนินงาน ชื่อเสียง/ภาพลักษณ์ บุคลากรฯ โดยอาจกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับคะแนน ๕ คะแนน ประกอบด้วย ๕ ๔ ๓ ๒ และ ๑ คะแนน แสดงถึงระดับความรุนแรงระดับ สูงมาก สูง ปานกลาง น้อย และน้อยมาก ตามลำดับ และกำหนดคำอธิบายในแต่ละระดับความรุนแรงของผลกระทบ จากนั้นทำการวิเคราะห์ผลกระทบหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงขึ้นว่ามีผลกระทบอยู่ในระดับใด ตัวอย่าง เช่น

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านการเงิน/ทรัพย์สิน

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มากกว่า ๑๐ ล้านบาท
๔	สูง	มากกว่า ๒.๕ แสนบาท - ๑๐ ล้านบาท
๓	ปานกลาง	มากกว่า ๕๐,๐๐๐ - ๒.๕ แสนบาท
๒	น้อย	มากกว่า ๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท
๑	น้อยมาก	ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านการดำเนินงาน

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก เกินกว่า ๑ วัน
๔	สูง	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก มากกว่า ๖ ชั่วโมง แต่ไม่เกิน ๑ วัน
๓	ปานกลาง	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก มากกว่า ๓ ชั่วโมงแต่ไม่เกิน ๖ ชั่วโมง
๒	น้อย	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก ๑ - ๓ ชั่วโมง
๑	น้อยมาก	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก ไม่เกิน ๑ ชั่วโมง

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านบุคลากร

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีบาดเจ็บถึงชีวิต/สูญเสียอวัยวะสำคัญ/ทุพพลภาพ
๔	สูง	มีบาดเจ็บสาหัส/สูญเสียอวัยวะ ถึงหยุดงาน มากกว่า ๒๐ วัน
๓	ปานกลาง	มีบาดเจ็บ ถึงหยุดงาน มากกว่า ๗ วัน แต่ไม่เกิน ๒๐ วัน
๒	น้อย	มีบาดเจ็บ หยุดงานไม่เกิน ๗ วัน
๑	น้อยมาก	มีบาดเจ็บเล็กน้อย ไม่หยุดงาน

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านชื่อเสียง/ภาพลักษณ์

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีการเผยแพร่ข่าวในวงกว้างในหนังสือพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์
๔	สูง	มีการเผยแพร่ข่าวทั้งในวิทยุและหนังสือพิมพ์
๓	ปานกลาง	มีการเผยแพร่ข่าวเฉพาะในหนังสือพิมพ์
๒	น้อย	มีการเผยแพร่ข่าวในวงจำกัด
๑	น้อยมาก	ไม่มีการเผยแพร่ข่าว

๒.๓ การประเมินระดับความเสี่ยง หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์โอกาสหรือความถี่ที่จะเกิดและผลกระทบหรือความรุนแรงหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงขึ้น หลังองค์กรวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดและผลกระทบของความเสี่ยงแล้ว องค์กรต้องนำผลการวิเคราะห์มาประเมินระดับความเสี่ยงว่าแต่ละความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงอยู่ในระดับใดในตารางการประเมินระดับความเสี่ยง ซึ่งระดับความเสี่ยงอาจแบ่งออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง น้อย และน้อยมาก แทนระดับความเสี่ยงข้างต้นด้วยเกณฑ์สีประกอบด้วย สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน สีเขียวและสีขาว ตามลำดับ โดยนำผลจากการวิเคราะห์โอกาสหรือความถี่ที่จะเกิดขึ้น และผลจากการวิเคราะห์ผลกระทบมาประเมินระดับความเสี่ยงดังตัวอย่าง ดังนี้

การประเมินระดับความเสี่ยง

ผลกระทบ	๑	๒	๓	๔	๕
๕	สีน้ำเงิน	สีเหลือง	สีเหลือง	สีแดง	สีแดง
๔	สีเขียว	สีน้ำเงิน	สีเหลือง	สีแดง	สีแดง
๓	สีเขียว	สีน้ำเงิน	สีน้ำเงิน	สีเหลือง	สีเหลือง
๒	สีขาว	สีเขียว	สีน้ำเงิน	สีน้ำเงิน	สีเหลือง
๑	สีขาว	สีขาว	สีเขียว	สีเขียว	สีน้ำเงิน
	๑	๒	๓	๔	๕
	โอกาสที่จะเกิด				

เป็นตารางที่ใช้ในการประเมินและการจัดลำดับความเสี่ยงของแต่ละความเสี่ยงเพื่อประเมินว่า ความเสี่ยงใดอยู่ในระดับที่ควรคำนึงถึงและต้องรับดำเนินการจัดการกับความเสี่ยงเป็นอันดับแรกก่อน โดยตารางการประเมินระดับความเสี่ยงข้างต้นแบ่งระดับความเสี่ยงออกเป็น ๕ ระดับ จำแนกระดับความเสี่ยง โดยใช้สีเป็นตัวกำหนด ดังนี้

สีแดง	หมายถึง ระดับความเสี่ยง สูงมาก
สีเหลือง	หมายถึง ระดับความเสี่ยง สูง
สีน้ำเงิน	หมายถึง ระดับความเสี่ยง ปานกลาง
สีเขียว	หมายถึง ระดับความเสี่ยง น้อย
สีขาว	หมายถึง ระดับความเสี่ยง น้อยมาก

วิธีการประเมินระดับความเสี่ยงโดยใช้ตารางการประเมินระดับความเสี่ยงข้างต้นให้นำคะแนนของโอกาสที่จะเกิดและคะแนนของผลกระทบที่วิเคราะห์ได้ของแต่ละความเสี่ยงมากำหนดลงในตารางการประเมินระดับความเสี่ยงโดยถ้าคะแนนของโอกาสและผลกระทบมาบรรจบกันที่สีใดก็แสดงว่า ความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับความเสี่ยงตามความหมายของระดับความเสี่ยงที่ให้ไว้ข้างต้น

๓. การจัดการความเสี่ยง (Risk Response)

เมื่อองค์กรได้ค้นหา วิเคราะห์และจัดลำดับความเสี่ยงแล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การกำหนด วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อจัดการความเสี่ยงขององค์กรให้อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ หรือระดับที่เหมาะสม ซึ่งเป็นระดับที่องค์กรสามารถจะดำเนินการต่อไปได้และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงต้องคำนึงถึงต้นทุนที่จะเกิดขึ้น เปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่จะได้รับจากวิธีการนั้นๆ รวมทั้งต้องพิจารณาเลือกวิธีการจัดการ ความเสี่ยง ที่มีความสอดคล้องกับโครงสร้างหรือเหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์กรด้วย

หลักการจัดการความเสี่ยง มี ๔ แนวทาง คือ

๓.๑ การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง คือ การดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงขององค์กร อาจจะเผชิญกับความเสี่ยงที่ผู้บริหารพิจารณาแล้วพบว่า ไม่มีแนวทางในการจัดการกับความเสี่ยงนั้น กล่าวคือ ไม่มีวิธีการลดโอกาสหรือผลกระทบ หรือไม่สามารถหาผู้อื่นมาร่วมจัดการความเสี่ยงได้ แต่ความเสี่ยงดังกล่าวยังอยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ผู้บริหารควรเลือกหลีกเลี่ยงความเสี่ยงด้วยการหยุดดำเนินงานหรือกิจกรรมนั้นๆ หรือเปลี่ยนวัตถุประสงค์ของงานหรือกิจกรรมนั้นไป เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยง อย่างไรก็ตาม การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง ต้องคำนึงถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสที่จะเกิดขึ้นจากการหยุดดำเนินงานหรือกิจกรรมนั้นด้วย

๓.๒ การร่วมจัดการความเสี่ยง คือ การหาผู้อื่นมาร่วมจัดการความเสี่ยง หรือโอนความเสี่ยงขององค์กรไปให้ผู้อื่นร่วมรับผิดชอบด้วย องค์กรอาจจะเผชิญกับความเสี่ยงที่ไม่มี ความเชี่ยวชาญในการจัดการความเสี่ยงด้วยตนเอง หรือต้นทุนในการจัดการความเสี่ยงด้วยตนเองสูงกว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับ ผู้บริหารควรโอนความเสี่ยงไปให้ผู้อื่นร่วมรับผิดชอบ เช่น การทำประกันภัย เพื่อให้บริษัทประกันภัยร่วมรับผิดชอบในผลกระทบที่จะเกิดขึ้น หรือการจ้างให้บุคคลภายนอกดำเนินกิจกรรม หรืองานบางอย่างแทน

๓.๓ การลดความเสี่ยง คือ การดำเนินการเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดหรือลดผลกระทบของความเสี่ยง องค์กรอาจจะเผชิญกับความเสี่ยงที่องค์กรมีความสามารถหรือความเชี่ยวชาญในการลดความเสี่ยงด้วยตนเอง กล่าวคือ มีแนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เกิดขึ้น หรือมีวิธีลดผลกระทบของเหตุการณ์ได้โดยต้นทุนในการดำเนินการอยู่ในระดับที่เหมาะสม ผู้บริหารจึงเลือกดำเนินการลดความเสี่ยงเอง เช่น การทำสัญญาล่วงหน้า

กับ Supplier เพื่อลดโอกาสที่ต้นทุนสินค้าเพิ่มขึ้น การมีแหล่งสำรอง พลังงาน เพื่อลดผลกระทบต่อสายการผลิต กรณีไฟฟ้ากระแสหลักขัดข้อง

๓.๔ การยอมรับความเสี่ยง คือ การไม่ดำเนินการใดๆ กับความเสี่ยง เนื่องจากความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ คือ มีโอกาสที่เกิดไม่บ่อย หรือมีผลกระทบไม่สูง องค์กรอาจจะเผชิญกับความเสี่ยงบางตัวที่มีโอกาสที่จะเกิดไม่บ่อยหรือหากเกิดขึ้นแล้วไม่ส่งผลกระทบต่อองค์กรมากนัก ผู้บริหารจึงยอมรับความเสี่ยงดังกล่าว คือไม่ดำเนินการใดๆ อย่างไรก็ตามองค์กรต้องติดตามประเมินผลว่า ความเสี่ยงดังกล่าวยังอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือมีโอกาที่จะเกิดเพิ่มขึ้นหรือมีระดับผลกระทบเพิ่มขึ้นเกินระดับที่ยอมรับได้หรือไม่ เพราะถ้าความเสี่ยงเพิ่มขึ้นเป็นระดับที่ยอมรับได้ ผู้บริหารต้องพิจารณาหาวิธีตอบสนองความเสี่ยงด้วยวิธีอื่นต่อไป

การพิจารณาว่าจะเลือกตอบสนองความเสี่ยงด้วยวิธีใด สิ่งที่ควรคำนึงมากที่สุด คือ ต้นทุนที่จะใช้ในการดำเนินการและผลประโยชน์ที่จะได้รับ เมื่อเลือกวิธีการตอบสนองความเสี่ยงได้แล้ว ควรจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงโดยละเอียด โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของแผน เป้าหมายตามยุทธศาสตร์ขององค์กร ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ระยะเวลาดำเนินการ ผู้รับผิดชอบและผลที่คาดว่าจะได้รับ

๔. การติดตามประเมินผล (Monitoring)

การติดตามประเมินผล (Monitoring) หมายถึง กระบวนการติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงเพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าการบริหารความเสี่ยงขององค์กรที่กำหนดไว้ มีความเพียงพอเหมาะสม มีการนำไปปฏิบัติจริง และการตอบสนองความเสี่ยงหรือการจัดการความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ โดยการติดตามประเมินผลแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๔.๑ การติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่า การตอบสนองความเสี่ยงหรือการจัดการความเสี่ยงมีความเพียงพอ เหมาะสม และมีประสิทธิภาพสามารถลดความเสี่ยงลงสู่ระดับที่ยอมรับได้ ตลอดจนได้รับการออกแบบให้เป็นส่วนเดียวกับการดำเนินงานด้านต่างๆ ตามปกติขององค์กร และมีการปฏิบัติตามจริงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ดังนั้นองค์กรต้องมีการติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ครอบคลุมทุกกิจกรรมการดำเนินงานขององค์กร เพื่อให้เกิดการตอบสนองความเสี่ยงหรือการจัดการความเสี่ยงได้อย่างรวดเร็ว ทันการณ์

๔.๒ การติดตามประเมินผลเป็นรายครั้ง คือ การติดตามประเมินผลครั้งคราวตามระยะเวลาที่กำหนดไว้เพื่อให้ทราบถึงความเพียงพอ เหมาะสม และประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยง ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งตามที่กำหนดไว้ ขอบเขตและความถี่ในการประเมินขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการติดตามประเมินผลเป็นรายครั้งสามารถดำเนินการได้ ดังนี้

๔.๑.๑ การติดตามประเมินผลด้วยตนเอง เป็นกระบวนการติดตามประเมินผลเพื่อการปรับปรุงการบริหารความเสี่ยงด้วยการกำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานเป็นเจ้าของความเสี่ยง หรือผู้มีความชำนาญงาน กระบวนการ หรือกิจกรรมนั้นเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล โดยกำหนดให้กลุ่มผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีความเชี่ยวชาญนั้นๆ ร่วมกันติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยง และค้นหาความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยงของงาน กระบวนการ หรือกิจกรรมในความรับผิดชอบ เพื่อพิจารณาหาแนวทางในการตอบสนองความเสี่ยงให้มีความเหมาะสม และประสิทธิภาพมากขึ้น

๔.๑.๒ การติดตามประเมินผลอย่างเป็นอิสระ เป็นกระบวนการติดตามประเมินผลโดยผู้ที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียหรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินงานตามแผนงาน กระบวนการ และกิจกรรมนั้นๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการติดตามประเมินผลจะเป็นไปตามความเป็นจริง ถูกต้อง ครบถ้วน และไม่มีอคติการติดตามประเมินผลอย่างอิสระอาจกระทำโดยผู้ตรวจสอบจากภายในและภายนอก และ/หรือที่ปรึกษาภายนอก ตลอดจนคณะกรรมการหรือคณะทำงานที่ตั้งขึ้นมาอย่างอิสระเพื่อให้การติดตามประเมินผล

เป็นไปอย่างเที่ยงธรรมมากขึ้น การติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นอิสระควรจะเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตามประเมินผลด้วยตนเอง

การติดตามผลเพื่อให้มั่นใจอย่างสมเหตุสมควรว้່องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเป็นระบบ เหมาะสมและมีการนำไปปฏิบัติจริง

โดยการติดตามประเมินผลการจัดการความเสี่ยงตามแผนการบริหารความเสี่ยง โดยวิเคราะห์และประเมินผลการจัดการความเสี่ยงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการบริหารความเสี่ยงว่าดำเนินการแล้วเสร็จตามกำหนด มีความเพียงพอ มีประสิทธิผลหรือไม่ หากองค์กรพบว่าได้ดำเนินการจัดการความเสี่ยงแล้วยังมีความเสี่ยงที่ไม่อาจยอมรับได้เหลืออยู่ ควรพิจารณาต่อไปว่าเป็นความเสี่ยงที่อยู่ในระดับใด และจะวิธีการจัดการความเสี่ยงนั้นอย่างไร จากนั้นจึงเสนอต่อผู้บริหารเพื่อทราบและพิจารณาสั่งการ รวมถึงการจัดจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ทั้งนี้ การบริหารความเสี่ยงจะเกิดผลสำเร็จได้ ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากผู้บริหารทุกระดับ

บทที่ ๕
บทบาทหน้าที่
และความรับผิดชอบ
คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

บทที่ ๕

บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย มีนโยบายกำหนดให้การบริหารความเสี่ยงเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของผู้บริหารและพนักงานทุกระดับ และมีการปฏิบัติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ดังนี้

ผู้ที่เกี่ยวข้อง	หน้าที่และความรับผิดชอบ
๑. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล/คณะผู้บริหาร	๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการบริหารความเสี่ยง ๒. กำกับนโยบายและให้คำแนะนำการบริหารความเสี่ยง
๒. คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง	๑. จัดทำคู่มือการบริหารความเสี่ยงเพื่อใช้หน่วยงาน ๒. กำหนดแนวทางการดำเนินงานและถ่ายทอดการบริหารความเสี่ยงลงสู่หน่วยงาน ๓. ควบคุม ติดตามการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยงเพื่อลดระดับความเสี่ยงให้อยู่ในสถานะที่ควบคุมได้หรือหมดไป ๔. ติดตามและรายงานผลการบริหารความเสี่ยงรายงานต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
๓. หน่วยตรวจสอบภายใน	๑. ให้คำปรึกษาต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ๒. สอบทานและประเมินประสิทธิภาพกระบวนการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานและรายงานให้นายกอบต.ทราบ ๓. ติดตามการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน เพื่อให้เกิดกระบวนการบริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
๔. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล/รองปลัด	๑. สนับสนุนให้มีการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน ๒. กำหนดแนวทางการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๓. ควบคุม ติดตามการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยง ๔. ส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงและการมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน
๕. หัวหน้าสำนัก/ผู้อำนวยการกอง	๑. ประเมินขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงของสำนัก/กองตามนโยบายและคู่มือของคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงลงสู่การปฏิบัติ ๒. ควบคุมและประสานงานการดำเนินงาน การบริหารความเสี่ยงของบุคลากรในหน่วยงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด

ผู้ที่เกี่ยวข้อง	หน้าที่และความรับผิดชอบ
๕. หัวหน้าสำนัก/ผู้อำนวยการกอง (ต่อ)	๓. ร่วมวิเคราะห์ความเสี่ยงระดับหน่วยงานย่อยเพื่อจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงระดับหน่วยงานและประสานงานดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยงในส่วนที่เกี่ยวข้อง ๔. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยงระดับหน่วยงานย่อยและระดับหน่วยงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง รายงานเสนอและคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ๕. นำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและหน่วยตรวจสอบภายใน มาวิเคราะห์ปรับแผนและแนวทางการบริหารความเสี่ยงในปีถัดไป
๖. พนักงานส่วนตำบล	๑. นำนโยบายการบริหารความเสี่ยงสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ๒. วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และจัดทำแผนความเสี่ยงระดับงาน/กิจกรรม/โครงการ ๓. ดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยง ๔. จัดทำแบบประเมินความเสี่ยงเสนอหัวหน้าสำนัก/ผู้อำนวยการกองเพื่อรวบรวมประเมินในระดับหน่วยงานย่อยต่อไป ๕. นำข้อเสนอแนะจากหัวหน้าสำนัก/ผู้อำนวยการกอง คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และหน่วยตรวจสอบภายในมาวิเคราะห์ปรับแผนและแนวทางการบริหารความเสี่ยงในปีถัดไป

บทที่ ๖

แผนบริหารความเสี่ยง ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

๕. ความเสี่ยงต่อการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk)

๓. ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)

๑. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk)

๑. ความเสี่ยงทางกลยุทธ์ (Strategic Risk)

[illegible]

ចក្ខុវិស័យនៃការងារ

កម្មាធិការក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

๓. การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๓ ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ឈ្មោះបេក្ខជនបោះឆ្នោតក្នុងក្រុមប្រឹក្សា ណាមួយនេះ ហើយក្នុងក្រុមប្រឹក្សាបេក្ខជនបោះឆ្នោត ២ បេក្ខជន ១ គឺបេក្ខជន

ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓

ព្រះបាទសីហមុនីវរ្ម័នទី១

ហេតុអ្វីបានជាប្រជាជនកម្ពុជាមិនបានដឹងពីការស្រាវជ្រាវនេះទេ?

[illegible]

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

[illegible]

0500 កងទ័ពត្រីវិស័យ/កងកម្លាំងចម្បាំងសមុទ្រ ១

การเปลี่ยนแปลงหรือการแปรสภาพของสารประกอบอินทรีย์ในดิน

ឧបាយកលក្នុងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធ ៣៨២១ ៖ ឈ្មោះ បុគ្គលិក/ក្រុមប្រឹក្សាប្រឹក្សាប្រតិបត្តិការ ៖ ១

ကုမ္ပဏီ ဗဟိုဌာန

[illegible]

Ունեցել է իր անհատական կենտրոնական գրասենյակը համայնքի մարզպետարանում:

[illegible]

PMPLLEBLESBYYNLTMLLSY 'D

4. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

60

សម្រាប់ស្ថាប័នឯកជន ៣

မင်းသားတို့၏အားကိုးခံရမှုကို

[illegible]

පළමු පෙළකි ෫ වැනි පෙළේ ප්‍රශ්න ෪ ක් සහ ෭ වැනි පෙළේ ප්‍රශ්න ෪ ක් සඳහා ලකුණු ලබාදෙනු ලබයි.

USOS සහ සහයෝගය ලබාදෙන සේවාවන්

[illegible]

ප්‍රඥාප්ත 'ම'ම ප්‍රජාපතිවරයෙකු

កង្កែបឈាមក្រហម

გ უნდა

ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ได้ดำเนินการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง จัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ เพื่อประกอบการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน		
ยุทธศาสตร์ (๑)	ขั้นตอน (กลยุทธ์) (๒)	วัตถุประสงค์ขั้นตอน (เป้าหมาย) (๓)
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑. สนับสนุนให้มีระบบสาธารณูปโภค ๒. การก่อสร้างปรับปรุง แหล่งน้ำเพื่อ การเกษตร ๓. การพัฒนาก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน	๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบ สาธารณูปโภคและระบบ สาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐานครอบคลุมและทั่วถึงอย่างมีประสิทธิภาพ ๒. พัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อการบริโภคอุป โภคและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๓. พัฒนาก่อสร้างทางด้านคมนาคม ขนส่งการสัญจร และการขนส่ง สินค้า ทางการเกษตร
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านส่งเสริม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี การกีฬาและ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม	๑. การส่งเสริมการศึกษา ๒. การส่งเสริมศาสนา สืบสาน ประเพณีอันดีงาม ๓. การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ ประชาชน ๔. การส่งเสริมการกีฬา ๕. การรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน	๑. พัฒนาส่งเสริมการศึกษาของเด็ก และเยาวชนในพื้นที่พัฒนาศักยภาพ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในตำบล เทอดไทย ๒. ส่งเสริมอนุรักษ์ พันธุ์และสืบสาน วัฒนธรรมประเพณี อันดีงาม พัฒนา ศักยภาพของผู้สูงอายุและผู้ด้อย โอกาส ๓. การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ๔. การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยใน พื้นที่ ๕. การพัฒนาส่งเสริมการกีฬา และ นันทนาการให้กับเด็ก เยาวชนและ ประชาชนทุกระดับ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจและการ ท่องเที่ยว	๑. การส่งเสริมและพัฒนากิจการ ประกอบอาชีพ ๒. แก้ไขปัญหาความยากจน ๓. การส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว	๑. การส่งเสริมพัฒนาการประกอบ อาชีพของประชาชน ๒. พัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ ๓. พัฒนาส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว ชุมชน

(ต่อ) การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน		
ยุทธศาสตร์ (๑)	ขั้นตอน (กลยุทธ์) (๒)	วัตถุประสงค์ขั้นตอน (เป้าหมาย) (๓)
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม	๑. การพัฒนาการเรียนรู้ด้าน สาธารณสุขมูลฐาน ๒. การควบคุมและป้องกันโรค ๓. การรณรงค์สร้างจิตสำนึกในปัญหา สิ่งแวดล้อม	๑. พัฒนาด้านสาธารณสุข ๒. การควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ ๓. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการ สิ่งแวดล้อม ด้านขยะมูลฝอยสิ่ง ปฏิกูลและน้ำเสีย ๔. อนุรักษ์ พันธุ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการเมืองและ การบริหาร	๑. การบริหารงานตาม หลักธรรมาภิบาล ๒. การพัฒนาบุคลากร สร้างขวัญ กำลังใจ ๓. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาการเมืองและการบริหาร ๔. การส่งเสริมและป้องกันการทุจริต คอร์รัปชันทั้งภาครัฐและการเมือง	๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี ๒. พัฒนาขีดความสามารถการทำงาน ของบุคลากรให้เกิดกระบวนการ เรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ๓. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และนวัตกรรมในการทำงาน โดยใช้ เทคโนโลยีที่ทันสมัย ๔. ส่งเสริมประชาธิปไตยและการมี ส่วนร่วมของประชาชน ๕. ส่งเสริมและป้องกันการทุจริต คอร์รัปชันทั้งภาครัฐและการเมือง

การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภทความเสี่ยง (๕)
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑. สนับสนุนให้มีระบบสาธารณูปโภค ๒. การก่อสร้าง ปรับปรุง แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๓. การพัฒนาก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน และไฟฟ้าส่องสว่าง	๑. การสำรวจไม่ละเอียดรอบคอบ ๒. การควบคุมงานก่อสร้างไม่ละเอียด รอบคอบและล่าช้า ๓. ขาดบุคลากร ๔. การซ่อมบำรุง ปรับปรุงถนน และไฟฟ้าส่องสว่างล่าช้า ๕. การขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคารและการรื้อถอนอาคาร ประชาชนในพื้นที่ยังไม่มี ความเข้าใจในหลักเกณฑ์ วิธีการ ยื่นและเอกสารที่ใช้ในการขออนุญาต	<u>ปัจจัยภายนอก</u> -การก่อสร้างที่อยู่ในช่วงฤดูฝน -พื้นที่ก่อสร้างยังไม่ได้ปรับพื้นที่ ทำให้การก่อสร้างล่าช้า <u>ปัจจัยภายใน</u> -บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ไม่ละเอียดรอบคอบ -ขาดบุคลากรด้านวิศวกรรม (ผู้มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมเป็นผู้ลงนามและตรวจสอบโครงการ) -บุคลากรไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่มีอยู่ จึงทำให้การควบคุมงานไม่ครอบคลุมทั่วถึง	ด้านการดำเนินงาน ด้านการเงิน
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๑. การส่งเสริมและพัฒนากิจการประกอบอาชีพ สินค้าและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ๒. การแก้ไขปัญหาความยากจน ๓. การส่งเสริมพัฒนากิจการท่องเที่ยว	๑. กิจกรรมส่งเสริมอาชีพแก่ชุมชน ไม่มีการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องและการจัดหาตลาดในการจำหน่ายสินค้า ๒. การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวยังไม่แพร่หลาย	<u>ปัจจัยภายใน</u> -การประชาสัมพันธ์การส่งเสริมอาชีพและการท่องเที่ยว <u>ปัจจัยภายนอก</u> -ประชาชนร่วมกิจกรรมน้อย ไม่ให้ความสำคัญการพัฒนากิจการท่องเที่ยว	ด้านการดำเนินงาน

การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภทความเสี่ยง (๕)
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านส่งเสริม การศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรมประเพณีและ นันทนาการ	๑. การส่งเสริมการศึกษา ๒. การส่งเสริมและพัฒนาอนุรักษ์และ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ท้องถิ่น	๑. บุคลากรส่วนใหญ่ไม่ได้จบการ ศึกษาด้านการจัดการศึกษาปฐม วัยโดยตรง ทำให้ขาดความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานสถาน ศึกษา แผนการจัดประสบการณ์ และการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษา ๒. พื้นที่ความรับผิดชอบมีขอบ เขตกว้าง ประชากรมีจำนวนมาก และมีความหลากหลายทาง วัฒนธรรมและประเพณี เช่น อาข่า ลาหู่ ไทยใหญ่ ลีวะ จีน ยูนาน ม้งฯลฯ	<u>ปัจจัยภายใน</u> -บุคลากรส่วนใหญ่ไม่ได้จบการศึกษาด้าน การจัดการศึกษาปฐมวัยโดยตรง ทำให้ขาด ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานสถาน ศึกษา แผนการจัดประสบการณ์และการ บริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา <u>ปัจจัยภายนอก</u> -พื้นที่ความรับผิดชอบมีขอบเขตกว้าง ประชากรมีจำนวนมากและมีความหลากหลาย ทางวัฒนธรรมและประเพณี เช่น อาข่า ลาหู่ ไทยใหญ่ ลีวะ จีนยูนาน ม้งฯลฯ	ด้านการดำเนินงาน ด้านการเงิน
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านส่งเสริม คุณภาพชีวิต	๑. พัฒนาด้านการรักษาความสงบ เรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน ๒. พัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	๑. ไม่มีความปลอดภัยทาง การจราจร เนื่องจากขาดความรู้ ด้านกฎหมาย กฎ ระเบียบ และ ขาดจิตสำนึกในการใช้รถใช้ถนน ๒. การก่ออาชญากรรม เนื่องจาก เป็นพื้นที่เสี่ยงยาเสพติด	<u>ปัจจัยภายนอก</u> -ไม่มีความปลอดภัยทางการจราจร เนื่องจาก ขาดความรู้ด้านกฎหมาย กฎ ระเบียบ และ ขาดจิตสำนึกในการใช้รถใช้ถนน -การก่ออาชญากรรม เนื่องจากเป็นพื้นที่ เสี่ยงยาเสพติด	ด้านการดำเนินงาน ด้านการเงิน

การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภทความเสี่ยง (๕)
(ต่อ) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านส่งเสริม คุณภาพชีวิต	๓. พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและ ผู้ด้อยโอกาสทุกช่วงวัย ๔. พัฒนาด้านการส่งเสริมและสนับสนุน การพัฒนาการระบบการบริการ สาธารณสุข ๕. พัฒนาด้านการเกษตร	๓. พื้นที่เป็นเขตรอยต่อระหว่าง ประเทศ ๔. ประชาชนมีฐานะยากจนและ ไม่มีพื้นที่ทำกินเป็นของตนเอง กรอบกับที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์ ๕. ประชาชนวัยสูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์มีจำนวนมากและ ไม่มีสัญชาติไทย ๖. ไม่เข้าถึงระบบการสาธารณสุข ๗. ประชาชนไม่สนใจและละเลย ความสำคัญของการแพร่ระบาดของ โรคติดต่อ ๘. การป้องกันและระงับอัคคีภัย และสาธารณภัย ๙. พื้นที่ทำกินไม่มีเอกสารสิทธิ์ เป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ ๑๐. การจัดสรรพื้นที่ทำกิน	-พื้นที่เป็นเขตรอยต่อระหว่างประเทศ -ประชาชนมีฐานะยากจนและไม่มีพื้นที่ทำ กินเป็นของตนเอง กรอบกับที่ดินไม่มีเอกสาร สิทธิ์ -ประชาชนวัยสูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ มีจำนวนมากและไม่มีสัญชาติไทย -การแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่น และวัยทำงาน -ไม่เข้าถึงระบบการสาธารณสุข เนื่องจากมี วัฒนธรรมความคิดการรักษาแบบเดิมๆ -ประชาชนไม่สนใจและละเลยความสำคัญ ของการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ -ประชาชนยังขาดความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และระงับอัคคีภัย -เจ้าหน้าที่รับแจ้งเหตุล่าช้า พื้นที่รับผิดชอบ มีขอบเขตกว้างขวาง -พื้นที่ทำกินไม่มีเอกสารสิทธิ์ เป็นเขตป่า สงวนแห่งชาติ -การจัดสรรพื้นที่ทำกิน	ด้านการดำเนินงาน ด้านการเงิน

การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภทความเสี่ยง (๕)
		๑๑. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมาย ระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้อง	-ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมาย ระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้อง	ด้านการดำเนินงาน
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านส่งเสริม ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑. พัฒนาด้านส่งเสริมและพัฒนาก่อนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. พัฒนาด้านการส่งเสริมและการพัฒนาการควบคุมป้องกันแก้ไขปัญหาขยะ น้ำเสียและมลภาวะ	๑. พื้นที่ป่าถูกบุกรุก ๒. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการจัดการสิ่งแวดล้อม ๓. พื้นที่ป่าถูกเผาทำลาย	<u>ปัจจัยภายนอก</u> -พื้นที่ป่าถูกบุกรุกเพื่อทำการเกษตร และทำให้เกิดความแห้งแล้ง -พื้นที่ป่าถูกเผาทำลาย -ประชาชนขาดจิตสำนึกในการจัดการสิ่งแวดล้อม ไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้ง ทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลไม่ถูกสุขลักษณะ ทำให้เกิดขยะและน้ำเสีย	ด้านการดำเนินงาน
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านพัฒนาระบบ การบริหารจัดการ	๑. พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ๒. พัฒนาด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของทุกภาคส่วน	๑. กิจกรรมด้านงานสารบรรณ เผยแพร่และจัดสื่อประชาสัมพันธ์ ๒. การแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร ๓. การใช้รถยนต์ของหน่วยงาน และการบำรุงรักษา	<u>ปัจจัยภายใน</u> -กิจกรรมด้านงานสารบรรณ เผยแพร่และจัดสื่อประชาสัมพันธ์ -การแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร -การใช้รถยนต์ของหน่วยงานและการบำรุงรักษา	ด้านการดำเนินงาน -ด้านการเงิน

การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภทความเสี่ยง (๕)
	๓. พัฒนาด้านพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือ เครื่องใช้และเทคโนโลยี	๔. การจัดทำประชาคมเพื่อจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕. การตรวจฎีกาก่อนเบิกจ่ายเงิน งบประมาณ ๖. การบริหารจัดการด้าน ทรัพยากรบุคคลในหน่วยงาน ๗. การบริหารจัดการพัสดุ ครุภัณฑ์ ๘. การจัดทำแผนที่ภาษีที่ใช้เป็น เครื่องมือในการเร่งรัดติดตาม หนี้สินที่ค้างชำระยังไม่ครบถ้วน	-การจัดทำประชาคมเพื่อจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่น -การตรวจฎีกาก่อนเบิกจ่ายเงินงบประมาณ -การบริหารจัดการด้านทรัพยากรบุคคลใน หน่วยงาน -การบริหารจัดการพัสดุ ครุภัณฑ์ -การจัดทำแผนที่ภาษีที่ใช้เป็นเครื่องมือใน การเร่งรัดติดตามหนี้สินที่ค้างชำระยังไม่ ครบถ้วน <u>ปัจจัยภายนอก</u> -อบต.เทอดไทย อาจถูกร้องเรียน กรณีไม่ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของทาง ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภท ความเสี่ยง (๕)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๕)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความเสี่ยง (๘)	ลำดับความเสี่ยง (๙)
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑. สนับสนุนให้มีระบบสาธารณูปโภค ๒. การก่อสร้างปรับปรุง แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๓. การพัฒนาก่อสร้างและปรับปรุงถนนสะพาน และไฟฟ้าส่องสว่าง	๑. การสำรวจไม่ละเอียดรอบคอบ ๒. การควบคุมงานก่อสร้างไม่ละเอียด รอบคอบและล่าช้า ๓. ขาดบุคลากร ๔. การซ่อมบำรุง ปรับปรุงถนน และไฟฟ้าส่องสว่างล่าช้า ๕. การขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคารและการรื้อถอนอาคาร ประชาชนในพื้นที่ยังไม่มี ความเข้าใจในหลักเกณฑ์ วิธีการยื่นและเอกสารที่ใช้ในการขออนุญาต	<u>ปัจจัยภายนอก</u> -การก่อสร้างที่อยู่ในช่วงฤดูฝน -พื้นที่ก่อสร้างยังไม่ได้ปรับพื้นที่ ทำให้การก่อสร้างล่าช้า <u>ปัจจัยภายใน</u> -บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ไม่ละเอียดรอบคอบ -ขาดบุคลากรด้านวิศวกรรม (ผู้มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเป็นผู้ลงนามและตรวจสอบโครงการ) -บุคลากรไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่มีอยู่ จึงทำให้การควบคุมงานไม่ครอบคลุมทั่วถึง	-ด้านการดำเนินงาน -ด้านการเงิน	๓ เชิงปริมาณ	๔ การดำเนินงาน	๓ สีน้ำเงิน	ปานกลาง

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภท ความเสี่ยง (๕)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๕)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความเสี่ยง (๘)	ลำดับความเสี่ยง (๙)
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนา เศรษฐกิจและ การท่องเที่ยว	๑. การส่งเสริมและ พัฒนาการประกอบ อาชีพ สินค้าและ ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ๒. การแก้ไขปัญหา ความยากจน ๓. การส่งเสริมพัฒนา การท่องเที่ยว	๑. กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ แก่ชุมชน ไม่มีการส่งเสริม อย่างต่อเนื่องและการ จัดหาตลาดในการ จำหน่ายสินค้า ๒. การประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวยังไม่ แพร่หลาย	๑. กิจกรรมส่งเสริมอาชีพแก่ ชุมชน ไม่มีการส่งเสริมอย่าง ต่อเนื่องและการจัดหาตลาด ในการจำหน่ายสินค้า ๒. การประชาสัมพันธ์แหล่ง ท่องเที่ยวยังไม่แพร่หลาย	-ด้านการ ดำเนินงาน -ด้านการเงิน	๒ เชิง ปริมาณ	๓ การ ดำเนินงาน	๓ สีน้ำเงิน	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้าน ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม ประเพณีและ นันทนาการ	๑. การส่งเสริมการ ศึกษา ๒. การส่งเสริมและ พัฒนาอนุรักษ์และ เผยแพร่ศิลปวัฒน- ธรรมประเพณี ท้องถิ่น	๑. บุคลากรส่วนใหญ่ไม่ ได้จบการศึกษาด้านการ จัดการศึกษาปฐมวัยโดย ตรงทำให้ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ มาตรฐานสถานศึกษา แผนการจัดประสบการณ์ และการบริหารจัดการ หลักสูตรสถานศึกษา	<u>ปัจจัยภายใน</u> -บุคลากรส่วนใหญ่ไม่ได้จบ การศึกษาด้านการจัดการ ศึกษาปฐมวัยโดยตรงทำให้ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยว กับมาตรฐานสถาน ศึกษา แผนการจัดประสบการณ์ และการบริหารจัดการ หลักสูตรสถานศึกษา	ด้านการ ดำเนินงาน ด้านการเงิน	๒ เชิง คุณภาพ	๒ การ ดำเนินงาน	๒ สีเขียว	น้อย

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภท ความเสี่ยง (๕)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๕)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความเสี่ยง (๘)	ลำดับความเสี่ยง (๙)
		๒. พื้นที่ความรับผิดชอบมีขอบเขตกว้างประชากรมีจำนวนมากและมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและประเพณี เช่น อาข่า ลาหู่ ไทยใหญ่ ลีซอ จีนยูนาน ม้ง ฯลฯ	<u>ปัจจัยภายนอก</u> -พื้นที่ความรับผิดชอบมีขอบเขตกว้าง ประชากรมีจำนวนมากและมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและประเพณี เช่น อาข่า ลาหู่ ไทยใหญ่ ลีซอ จีนยูนาน ม้ง ฯลฯ					
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑. พัฒนาด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ๒. พัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๑. ไม่มีความปลอดภัยทางการจราจร เนื่องจากขาดความรู้ด้านกฎหมาย กฎระเบียบและขาดจิตสำนึกในการใช้รถใช้ถนน ๒. การก่ออาชญากรรมเนื่องจากเป็นพื้นที่เสี่ยงยาเสพติด ๓. พื้นที่เป็นเขตรอยต่อระหว่างประเทศ	<u>ปัจจัยภายนอก</u> -ไม่มีความปลอดภัยทางการจราจร เนื่องจากขาดความรู้ด้านกฎหมาย กฎระเบียบและขาดจิตสำนึกในการใช้รถใช้ถนน -การก่ออาชญากรรมเนื่องจากเป็นพื้นที่เสี่ยงยาเสพติด -เป็นพื้นที่เป็นเขตรอยต่อระหว่างประเทศ	ด้านการดำเนินงานด้านการเงิน	๔ เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ	๔ การดำเนินงาน การเงิน	๔ สีแดง	สูง

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภท ความเสี่ยง (๕)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๕)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความเสี่ยง (๘)	ลำดับความเสี่ยง (๙)
(ต่อ) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้าน ส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต	๓. พัฒนาด้าน คุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูง- อายุ ผู้พิการและ ผู้ด้อยโอกาสทุกช่วง วัย ๔. พัฒนาด้านการ ส่งเสริมและสนับสนุน การพัฒนา ระบบการบริการ สาธารณสุข ๕. พัฒนาด้าน การเกษตร	๔. ประชาชนมีฐานะยาก จนและไม่มีพื้นที่ทำกิน เป็นของตนเอง กรอบกับ ที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์ ๕. ประชาชนวัยสูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์มี จำนวนมากและไม่มี สัญชาติไทย ๖. ไม่เข้าถึงระบบการ สาธารณสุข ๗. ประชาชนไม่สนใจและ ละเลยความสำคัญของการ แพร่ระบาดของ โรคติดต่อ ๘. การป้องกันและระงับ อัคคีภัยและสาธารณภัย	-ประชาชนมีฐานะยากจน และไม่มีพื้นที่ทำกินเป็นของ ตนเอง กรอบกับที่ดินไม่มี เอกสารสิทธิ์ -ประชาชนวัยสูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์มี จำนวนมากและไม่มีสัญชาติ ไทย -การแพร่ระบาดของยาเสพติด ในกลุ่มวัยรุ่นและวัย ทำงาน -ไม่เข้าถึงระบบการ สาธารณสุขเนื่องจากมี วัฒนธรรมความคิดการ รักษาแบบเดิมๆ -ประชาชนไม่สนใจและ ละเลยความสำคัญของการ แพร่ระบาดของโรคติดต่อ					

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภท ความเสี่ยง (๕)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๕)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความเสี่ยง (๘)	ลำดับความเสี่ยง (๙)
		๙. พื้นที่ทำกินไม่มีเอกสารสิทธิ์ เป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ ๑๐. การจัดสรรพื้นที่ทำกิน ๑๑. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมายระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้อง	-ประชาชนยังขาดความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย -เจ้าหน้าที่รับแจ้งเหตุล่าช้า พื้นที่รับผิดชอบมีขอบเขตกว้างขวาง -พื้นที่ทำกินไม่มีเอกสารสิทธิ์ เป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ -การจัดสรรพื้นที่ทำกิน -ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมาย ระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้อง					

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภท ความเสี่ยง (๕)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๕)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความเสี่ยง (๘)	ลำดับความเสี่ยง (๙)
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนา ด้านส่งเสริม ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑. พัฒนาด้าน ส่งเสริมและพัฒนา การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๒. พัฒนาด้านการ ส่งเสริมและพัฒนา การควบคุมป้องกัน แก้ไขปัญหาขยะ น้ำเสียและมลภาวะ	๑. พื้นที่ป่าถูกบุกรุก ๒. ประชาชนขาด จิตสำนึกในการจัดการ สิ่งแวดล้อม ๓. พื้นที่ป่าถูกเผาทำลาย	<u>ปัจจัยภายนอก</u> -พื้นที่ป่าถูกบุกรุกเพื่อทำ การเกษตร และทำให้เกิด ความแห้งแล้ง -พื้นที่ป่าถูกเผาทำลาย -ประชาชนขาดจิตสำนึกใน การจัดการสิ่งแวดล้อมไม่คัด แยกขยะก่อนทิ้งทั้งขยะและ สิ่งปฏิกูลไม่ถูกสุขลักษณะ ทำให้เกิดขยะ และน้ำเสีย	-ด้านการ ดำเนินงาน	๒ เชิงปริมาณ	๓ การ ดำเนินงาน	๓ สีน้ำเงิน	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้าน พัฒนาระบบการ บริหารจัดการ	๑. พัฒนาประสิทธิ- ภาพในการบริหาร จัดการตามหลัก ธรรมาภิบาล ๒. พัฒนาด้านการส่งเสริม การมีส่วนร่วม ในการพัฒนาท้องถิ่น ของทุกภาคส่วน	๑. กิจกรรมด้านงานสาร บรรณ เผยแพร่และจัดสื่อ ประชาสัมพันธ์ ๒. การแต่งตั้งคณะ- กรรมการข้อมูลข่าวสาร ๓. การใช้รถยนต์ของ หน่วยงานและการ บำรุงรักษา	<u>ปัจจัยภายใน</u> -กิจกรรมด้านงานสารบรรณ เผยแพร่และจัดสื่อประชาสัมพันธ์ -การแต่งตั้งคณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสาร -การใช้รถยนต์ของหน่วย งานและการบำรุงรักษา	-ด้านการ ดำเนินงาน -ด้านการเงิน	๒ เชิงปริมาณ	๓ การ ดำเนินงาน การเงิน	๓ สีน้ำเงิน	ปานกลาง

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ (๑)	กลยุทธ์ (๒)	ความเสี่ยง (๓)	ปัจจัยเสี่ยง (๔)	ประเภท ความเสี่ยง (๕)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๕)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความเสี่ยง (๘)	ลำดับความเสี่ยง (๙)
	๓. พัฒนาด้านพัฒนา ปรับปรุงเครื่องมือ เครื่องใช้และ เทคโนโลยี	๔. การจัดทำประชาคม เพื่อจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่น ๕. การตรวจฎีกาก่อนเบิก จ่ายเงินงบประมาณ ๖. การบริหารจัดการด้าน ทรัพยากรบุคคลใน หน่วยงาน ๗. การบริหารจัดการ พัสดุ ครุภัณฑ์	-การจัดทำประชาคมเพื่อ จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น -การตรวจฎีกาก่อนเบิก จ่ายเงินงบประมาณการ บริหารจัดการด้าน ทรัพยากรบุคคลใน หน่วยงาน -การบริหารจัดการพัสดุ ครุภัณฑ์ <u>ปัจจัยภายนอก</u> -อบต.เทอดไทย อาจถูก ร้องเรียน กรณีไม่ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของ ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐					